รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน

An Investigation into Reading Strategies Use of Thai JFL College Students with Different Reading Ability

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัญญารัตน์ สงวนศรี

โครงการวิจัยประเภทงบประมาณเงินรายได้มหาวิทยาลัย
เงินรายได้ส่วนงาน มหาวิทยาลัยบูรพา
ประจำปีงบประมาณ 2563
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา
2565

สัญญาเลขที่ Huso10/2563

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน

An Investigation into Reading Strategies Use of Thai JFL College Students with Different Reading Ability

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ธัญญารัตน์ สงวนศรี

ภาควิชาภาษาตะวันออก

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยบูรพา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธการอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน โดยได้รับทุนสนับสนุนจากภาควิชาภาษาตะวันออก คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลุล่วงตามวัตถุประสงค์ทุกประการ และที่สำคัญยิ่งหากไม่ได้รับความอนุเคราะห์และความร่วมมืออย่างดียิ่งจากผู้มีพระคุณและญาติมิตร การวิจัยนี้คงไม่ประสบความสำเร็จได้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในน้ำใจและความช่วยเหลือจากบุคคลดังต่อไปนี้

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ วลัยพร กาญจนการุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสภา มะสืนาริ และอาจารย์ Matsubara Jun ที่ได้กรุณาช่วยตรวจสอบแก้ไขและให้คำแนะนำปรึกษาในการสร้างเครื่องมือวิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. โสภา มะสืนาริ ผู้ให้การช่วยเหลือติดต่อประสานงานกับนิสิตวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ในการให้ความร่วมมือเข้าร่วมโครงการวิจัย

ขอขอบคุณ นิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร ทั้ง 88 คน และนิสิตสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จำนวน 112 คน ที่ได้สละเวลาให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูลวิจัยครั้งนี้

ธัญญารัตน์ สงวนศรี

2565

บทคัดย่อ

จากประสบการณ์สอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้วิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นยังไม่ดีพอ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่เนื่องจากการขาดความชำนาญในการอ่านและการใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อให้การอ่านนั้นสำเร็จ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษากลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย 2) ศึกษาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนชาวไทยที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน และ 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 2 แห่ง รวมจำนวน 200 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และการสัมภาษณ์คิดออกเสียงจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้การสัมภาษณ์ 20 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นที่ผู้เรียนใช้มากที่สุด คือ กลยุทธ์การแก้ปัญหา รองลงมาคือ กลยุทธ์การสนับสนุน และกลยุทธ์แบบองค์รวมตามลำดับ 2) กลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ 3) พบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมกับความสามารถในการอ่าน (คะแนนทดสอบการอ่าน) ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ จากผลการวิจัยนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อช่วยให้ผู้สอนเข้าใจรูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนมากขึ้นและนำไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านต่อไป

คำสำคัญ: กลยุทธ์การอ่าน, การอ่านเพื่อความเข้าใจ, นักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ

Abstract

Based on the researcher's experience in teaching Japanese reading comprehension, it was found that most students had insufficient Japanese reading skills. This is largely due to the lack of reading proficiency and the use of reading strategies to achieve reading success. The researcher is therefore interested in studying the awareness of reading strategies used by Thai Japanese language students. This research aims to 1) investigate into reading strategies use of Thai JFL college students. 2) study reading strategies use at different levels of Japanese reading ability and 3) study the relationship between reading strategies and Japanese reading ability. The sample group used in this research was 200 students majoring in Japanese, 2nd year, 3rd year and 4th year from 2 universities in Thailand. The research tool was a questionnaire on reading strategies, reading comprehension test and an interview (Think-alound) from a sample of 20 people. The results of the research revealed that 1) The most used Japanese reading strategies were Problem-Solving strategies, followed by Support strategies and Global strategies, respectively. 2) The group of learners with high level of reading ability used reading strategies more than those with low level of reading ability. 3) The relationship between global reading strategies and reading ability (Reading test score) was found among learners who have a high level of reading ability in Japanese. However, there was no relationship among learners with low level of reading ability. From the results of this research, it will benefit the teaching of Japanese reading. To help teachers understand more about the students' reading strategies and apply them to consider activities to help promote reading skills for students to succeed in reading further.

Keywords: Reading strategy, Reading comprehension, Thai JFL college students

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย i
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ii
กิตติกรรมประกาศ iii
สารบัญ iv
สารบัญตาราง v

บทที่ 1 บทนำ 1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา 2
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย 3
1.3 ขอบเขตของการวิจัย 3
1.4 วิธีดำเนินการวิจัย 4
1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย 5
1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ 5
1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ 6

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 7
2.1 ประเภทของกลยุทธ์การอ่าน 7
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 9

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย 17
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง 17
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย 17
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล 21
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล 22

บทที่ 4 ผลการวิจัย 23
4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 23
4.2 ผลการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้ตอบแบบสอบถาม 26
4.3 ผลการทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ 29
4.4 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน 29
4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน 35
4.6 ข้อมูลการสัมภาษณ์คิดออกเสียง 36

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ 41
5.1 สรุปผลการวิจัย 41
5.2 อภิปรายผล 42
5.3 ข้อเสนอแนะ 49
บรรณานุกรม 51
ภาคผนวก
ภาคผนวก ก 56
ภาคผนวก ข 61
ภาคผนวก ค 66
ภาคผนวก ง 67

สารบัญตาราง

หน้า

ตารางที่

3.1 แสดงรายการกลยุทธ์การอ่าน 30 ข้อ 19
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศและอายุ 23
4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปีการศึกษา 24
4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการศึกษาภาษาญี่ปุ่น 24
4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น 25
4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การใช้ชีวิต อยู่ในประเทศญี่ปุ่น 25
4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อ 26
4.7 แสดงคะแนนทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ 29
4.8 แสดงระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งตามช่วงคะแนนระดับสูง-ต่ำ 29
4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อ ของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ (Lower-level) 30
4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อของ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง (Higher-level) 33
4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน (Lower-level) 35
4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน (Higher-level) 36
4.13 แสดงค่าความถี่ (f) และร้อยละ (%)ของการใช้กลยุทธ์ในการอ่านจากการสัมภาษณ์คิดออกเสียง จำแนกตามกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นต่างกัน 37

บทที่ 1
บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่เป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาตนเองไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาการศึกษาหรือการพัฒนาอาชีพ จากรายงานผลการประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA: Program for International Student Assessment) ปี พ.ศ. 2561 ซึ่งเป็นการสำรวจความรู้และทักษะของนักเรียนอายุ 15 ปี โดยจะประเมินสมรรถนะ “ความฉลาดรู้ 3 ด้าน” ได้แก่ ด้านการอ่าน ด้านคณิตศาสตร์ และด้านวิทยาศาสตร์ ในรอบปี พ.ศ. 2561 ได้นำการประเมินด้านการอ่านมาเป็นการประเมินหลัก โดยให้ความสำคัญกับภารกิจการอ่านในชีวิตจริงในยุคดิจิทัล ซึ่งผลการประเมินพบว่า ความสามารถด้านการอ่านของนักเรียนไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ทั้งกลุ่มที่มีคะแนนทดสอบสูงและคะแนนทดสอบต่ำมีจุดอ่อนอยู่ที่การอ่าน การอ่านตามนิยามของ PISA คือ ความรู้และทักษะที่จะเข้าใจเรื่องราวและสาระของสิ่งที่อ่านตีความ หรือการแปลความหมายของข้อความที่ได้อ่านและประเมิน คิดวิเคราะห์จุดมุ่งหมายของการเขียน สามารถนำสาระจากข้อเขียนไปใช้ในจุดมุ่งหมายของตน ซึ่งมีการตีความหมายกว้างกว่าการอ่านออกเสียงและอ่านรู้เรื่องในสิ่งที่อ่านตามตัวอักษรเท่านั้น และเพื่อให้สามารถมีส่วนร่วมในสังคมที่มีความยุ่งยากซับซ้อนขึ้นด้วยการสื่อสารจากข้อเขียน ซึ่งการอ่านเป็นทักษะหนึ่งที่จำเป็นสำหรับการเรียนรู้ตลอดชีวิต แน่นอนว่าความฉลาดรู้ด้านการอ่านสัมพันธ์กับความฉลาดรู้ด้านอื่นด้วย ทักษะการอ่านจะพัฒนาไปพร้อมกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม ทักษะการอ่านจึงจำเป็นต่อการเติบโต ความสำเร็จทางการศึกษา รวมถึงการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจและสังคม ระบบการศึกษาไทยจึงต้องยกระดับการอ่านของนักเรียนอย่างเร่งด่วน (PISA, 2018)

นอกจากนี้ การเรียนการสอนภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศก็ตระหนักถึงความสำคัญของทักษะการอ่านเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ในการวัดผลความสามารถภาษาญี่ปุ่นได้มีการเปลี่ยนรูปแบบการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (มี 5 ระดับ เรียงจากระดับสูงสุดไประดับต่ำสุด คือ N1 N2 N3 N4 และ N5) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2553 โดยเน้นทักษะด้านการสื่อสารและให้ความสำคัญต่อการวัดผลทักษะด้านการอ่านมากขึ้น โดยเพิ่มข้อสอบที่เกี่ยวกับทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจมากขึ้น โดยข้อทดสอบระดับ N4 และ N5 นั้น จะรวมการทดสอบการอ่านและความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ไว้ในพาร์ทเดียวกัน ซึ่งคิดเป็นสัดส่วนโดยรวมมากกว่าครึ่ง (120/180 คะแนน) และในระดับ N1-N2-N3 ได้มีการแยกพาร์ทการทดสอบการอ่านออกมาชัดเจนจากพาร์ทการทดสอบความรู้ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และการฟัง ซึ่งมีสัดส่วน 1/3 (60/180 คะแนน) ทำให้ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะด้านการอ่าน อาทิ การอ่านเนื้อเรื่องสั้น/ยาว การอ่านเร็ว การอ่านจับใจความสำคัญ การอ่านอนุมานความสอดคล้อง ความสัมพันธ์ของข้อความ การอ่านตีความจุดประสงค์ของผู้เขียน ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยเทคนิคหรือกลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นมากยิ่งขึ้นไปด้วย

ดังนั้นการสอนการอ่านสำหรับผู้เรียนชาวไทยที่มีการสอนกลยุทธ์การอ่านอย่างชัดเจน อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนการอ่านภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นที่ต้องอ่านหนังสือ/ตำราวิชาการ สื่อการเรียนการสอนที่เขียนเป็นภาษาญี่ปุ่น และการทำแบบทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่นนั้น จึงจำเป็นต้องใช้ความสามารถในการเข้าใจเป็นอย่างมาก เพื่อที่จะคาดการณ์และทำความเข้าใจความหมายข้อความ/เนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่น การสอนกลยุทธ์การอ่านและส่งเสริมพฤติกรรมการอ่านจึงมีความสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการอ่านของผู้เรียน (Mokhtari, Reichard & Sheorey, 2008; Pressley et al., 2006)

อย่างไรก็ตาม การอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถอธิบายได้ว่าเป็นกระบวนการที่ซับซ้อน ซึ่งผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจกับข้อความเพื่อให้ได้ความหมาย และความเข้าใจที่เกิดขึ้นได้ โดยใช้กระบวนการคิดของผู้อ่านและทักษะอภิปัญญาเพื่อทำความเข้าใจความหมายของข้อความ (Kintsch, 2002) กลยุทธ์การอ่านจึงเป็นเครื่องมือทางปัญญาที่ผู้อ่านอาจนำไปใช้อย่างมีสติ เพื่อตรวจสอบและทำความเข้าใจสิ่งที่อ่าน (Afflerbach & Cho, 2009; Afflerbach, Pearson & Paris, 2008) และกลยุทธ์การอ่านเป็นเทคนิคที่ผู้อ่านใช้ ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปอาจกลายเป็นส่วนอัตโนมัติของกระบวนการอ่าน แต่จะต้องใช้การฝึกฝนและใช้บ่อยๆ (Afflerbach et al., 2008) นอกจากนี้ จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า หลังจากผู้เรียนได้รับการสอนกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาที่ให้ไตร่ตรองกระบวนการอ่านโดยรวมแล้ว ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการอ่านมากขึ้น ดังนั้น ในการอ่านเพื่อความเข้าใจนั้น ความรู้เกี่ยวกับวิธีการใช้กลยุทธ์การอ่านและการปรับใช้ จึงเป็นทักษะที่ผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักอย่างยิ่ง (Strickland & Shanahan, 2004)

อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่ให้ความสนใจศึกษากลยุทธ์การอ่านในภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศเพราะกลยุทธ์การอ่านเปรียบเสมือนเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนตระหนักรู้ว่า จะต้องทำอย่างไรขณะอ่านและเมื่อพบอุปสรรคในการอ่านทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน กลยุทธ์การอ่านแบบต่าง ๆ จะช่วยให้การอ่านเพื่อความเข้าใจดีขึ้น และการสอนกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาเหล่านี้ให้กับผู้เรียนมีความจำเป็นมากต่อการเรียนรู้ภาษา เพื่อนำไปสู่การใช้วิธีการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวในการเรียนให้สอดคล้องกับการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ และหากได้ฝึกฝนทักษะและการใช้กลยุทธ์การเรียนรู้แบบต่าง ๆ ย่อมช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการเรียน (e.g. พรพิมล สุขะวาที, 2560; Barnett, 1988 ; Oxford, 1990 ; Akkakoson & Setobol, 2009)

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น กลยุทธ์การอ่านจึงนับว่า เป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาที่สำคัญที่เอื้อต่อความเข้าใจในการอ่านที่ประสบความสำเร็จ แม้กระบวนการอ่านจะมีลักษณะที่ซับซ้อนซึ่งจำเป็นที่จะต้องใช้ทั้งความรู้ทางภาษาของผู้อ่าน และความสามารถในการอ่าน (Alderson, 1984, Bernhardt, 2005) การตระหนักรู้ในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสม จึงนับว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจโดยเฉพาะในการอ่านภาษาต่างประเทศ และมีแนวโน้มที่กลยุทธ์การอ่านจะสัมพันธ์กับผล

สัมฤทธิ์ของการอ่านเพื่อความเข้าใจ (e.g. 南之園 , 1997; 橋口, 2002 ; Zhang & Wu,2009 ; Karbalaei, 2010) นอกจากนี้ จากประสบการณ์สอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้วิจัย พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ประเมินตนเองว่า ทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นของตนเองยังไม่ดีพอ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่มาจากการขาดความชำนาญในการอ่าน ซึ่งหมายรวมถึงการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อให้การอ่านนั้นสำเร็จ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับการตระหนักรู้ในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย เพื่อช่วยให้ผู้สอนเข้าใจรูปแบบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนมากขึ้น และนำไปประยุกต์ใช้ในการพิจารณารูปแบบกิจกรรมส่งเสริมทักษะการอ่านให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาญี่ปุ่น โดยเฉพาะผู้เรียนที่กำลังศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยของไทย ควรจำเป็นต้องมีทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่มีระดับความชำนาญเพียงพอต่อการทำงานในอนาคต อันสะท้อนถึงบัณฑิตที่มีสมรรถนะด้านทักษะภาษาญี่ปุ่นเพื่อพร้อมทำงานและเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน ซึ่งต้องการทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพอันเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคม ดังเช่นความต้องการทรัพยากรบุคคลในเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย
2. เพื่อศึกษาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนชาวไทยที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษากลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกันของผู้เรียน ซึ่งเป็นการศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์การอ่านระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง/มีความชำนาญในการอ่านกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ/ไม่มีความชำนาญในการอ่านว่า มีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรเพื่อให้ สามารถอ่านเนื้อเรื่องได้เข้าใจ/ประสบผลสำเร็จในการอ่าน

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยในประเทศไทย
2. กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย นักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยจำนวน 2 แห่ง ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยจำนวนสองแห่ง

ประจำปีการศึกษา 2563 ได้แก่ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 110 คน และนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 90 คน รวมจำนวน 200 คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample size) โดยอ้างอิงตารางขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie And Morgan, 1970) กลุ่มตัวอย่างที่ได้มาเป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 200 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่น (ตัวแปรอิสระ) คะแนนทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่น และระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียน (ตัวแปรตาม)

4. ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ กุมภาพันธ์ ถึง เมษายน พ.ศ. 2564

1.4 วิธีดำเนินการวิจัย

1. รวบรวมข้อมูลเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อกำหนดแผนงาน วิธีการ และสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2. เก็บข้อมูลโดยใช้เครื่องมือวิจัยที่ผ่านการทดลอง (Pilot test) เพื่อหาความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือ (Reliability) แล้ว

2.1 แบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อศึกษาการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่น

ส่วนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เช่น อายุ เพศ ชั้นปี ผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น

ส่วนที่ 2 ถามเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น แบบสอบถามในส่วนนี้จะประกอบไปด้วย 30 ข้อ ซึ่งพัฒนาและแปลเป็นภาษาไทยมาจากแบบสำรวจกลยุทธ์การอ่าน (SORS: Survey of Reading Strategies) ของ Mokhtari & Sheorey (2002) ได้แก่ กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global strategies 13 ข้อ) กลยุทธ์การอ่านแบบแก้ปัญหา (Problem solving strategies 8 ข้อ) และกลยุทธ์การอ่านแบบสนับสนุน (Support strategies 9 ข้อ)

กลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถามการตระหนักรู้เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านหลังสิ้นสุดการทำแบบทดสอบการอ่าน โดยการตอบแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์

2.2 แบบทดสอบการอ่าน เพื่อวัดผลความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ซึ่งเนื้อเรื่องที่ใช้ในการทดสอบมีจำนวน 2 เรื่อง โดยให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องแล้วตอบคำถามทั้งหมด 10 ข้อ คำถามเป็นแบบให้เลือกตอบ (Multiple choice questions)

2.3 การสัมภาษณ์ผ่านการคิดออกเสียง (Think- alound) โดยสุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างมาจากกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านคะแนนสูง 10 คน และกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านคะแนนต่ำ 10 คน เพื่อสัมภาษณ์หลังสิ้นสุดการทดสอบการอ่าน การสัมภาษณ์จัดทำในรูปแบบออนไลน์ โดยขณะสัมภาษณ์มีการจดบันทึกข้อมูลและบันทึกวิดีโอระหว่างสัมภาษณ์คิดออกเสียง

3. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสรุปผล โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS ข้อมูลเชิงปริมาณใช้การหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความถี่ วิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรใช้สถิติ Pearson Correlation และข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

1.5 กรอบแนวความคิดในการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-methods research) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านตามแนวคิดของ Mokhtari & Sheorey (2002) ประกอบด้วย กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global strategies) กลยุทธ์การอ่านแบบแก้ปัญหา (Problem solving strategies) และกลยุทธ์การอ่านแบบสนับสนุน (Support strategies) เพื่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล เหตุผลที่เลือกคือ แบบสำรวจกลยุทธ์การอ่านของ Mokhtari & Sheorey (2002) นั้นครอบคลุมรายการสำรวจกลยุทธ์การอ่าน และพัฒนามาจากกลยุทธ์การเรียนรู้ในภาษาที่สองตามพื้นฐานแนวคิดด้านอภิปัญญา (Metacognitive) และพุทธิปัญญา (Cognitive) นอกจากนี้ การแบ่งประเภทของ Mokhtari & Sheorey นั้นได้ถูกนำไปใช้ในงานวิจัยต่างๆ ที่ใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้เรียนภาษาที่สอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า สามารถใช้ได้กับกลุ่มเป้าหมายที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา เนื่องจากการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาที่สองของผู้เรียนเปลี่ยนไปตามระดับความสามารถของผู้เรียน (e.g. Ikeda & Takeuchi, 2006 ; Oxford et al., 2004) ผู้วิจัยจึงศึกษาประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างระดับความสามารถในการอ่านกับการเลือกใช้กลยุทธ์ในการอ่านของผู้เรียนด้วย ซึ่งระดับความสามารถที่แตกต่างกันของผู้เรียนในงานวิจัยนี้ คือ กลุ่มผู้เรียนที่แบ่งตามความแตกต่างของระดับคะแนนในการทดสอบการอ่าน ผู้เรียนที่ได้คะแนนทดสอบการอ่านสูงจัดเป็นกลุ่มผู้ที่มีความชำนาญในการอ่านระดับสูง และผู้เรียนที่ได้คะแนนทดสอบการอ่านต่ำ จัดเป็นกลุ่มผู้มีความชำนาญในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้วิจัยใช้ศัพท์ในความหมายและขอบเขตดังนี้

1. กลยุทธ์การอ่าน หมายถึง วิธีการอ่านที่วางแผนไว้โดยเฉพาะซึ่งผู้เรียนตระหนักและตั้งใจที่จะเลือกหรืออาจเป็นไปโดยอัตโนมัติอย่างมีประสิทธิผล เพื่อให้เข้าใจความหมายของการอ่าน

2. นักศึกษาชาวไทย หมายถึง นักศึกษาระดับปริญญาตรีของไทยที่กำลังศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาภาษาญี่ปุ่นในมหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในประเทศไทย

3. ระดับความสามารถ หมายถึง ระดับความสามารถในการอ่านที่แตกต่างกัน

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการศึกษาจะชี้ให้เห็นถึงการเลือกใช้กลยุทธ์ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนและความ

สามารถในการอ่าน ซึ่งเป็นแนวทางสำหรับอาจารย์ผู้สอนนำมาปรับใช้ในการเรียนการสอนการอ่านภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านได้มากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาครั้งนี้ นอกจากจะนำผลการศึกษาไปใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการอ่านภาษาญี่ปุ่นให้แก่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นแล้ว ยังช่วยต่อยอดองค์ความรู้ด้านการศึกษาวิจัยการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของไทยมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2
ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ประเภทของกลยุทธ์การอ่าน

เมื่อการวิจัยการอ่านก้าวหน้าขึ้น นักวิจัยมีความสนใจในการระบุความหลากหลายของกลยุทธ์การอ่านที่ผู้เรียนภาษาใช้ และจำแนกกลยุทธ์เหล่านั้น ซึ่งมีการจำแนกหมวดหมู่ของกลยุทธ์แตกต่างกันไป โดยจำแนกความแตกต่างกันเป็นสองส่วน เช่น General comprehension และ Local linguistic (Block, 1986) ; Global และ Local (Barnard et al., 1980) ; Main meaning line และ Word-solving strategies (Hosenfeld, 1977) ; text-level และ word-level (Barnett, 1988) แม้ว่าการจำแนกเหล่านั้นใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน แต่ก็มีความหมายคล้ายกัน ซึ่งแนวคิดพื้นฐานในการแบ่งนี้มาจากกระบวนการอ่านหลักสองแบบ คือ Top-down (กระบวนการอ่านจากบนลงล่าง โดยมีแนวคิดที่เชื่อว่าการสร้างความหมายเกิดจากระบบความคิดของผู้อ่าน) และ Bottom-up (กระบวนการอ่านจากล่างขึ้นบน เป็นกระบวนการสร้างความหมายซึ่งเกิดจากการทำความเข้าใจหน่วยย่อย คือ เสียงที่ประกอบกันเป็นตัวอักษร คำ วลี ประโยค ย่อหน้า ตามลำดับ)

กลยุทธ์การอ่านที่ได้รับการยอมรับในอดีต ได้แก่ การอ่านคร่าวๆ (Skimming) และการอ่านเร็วเพื่อค้นหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) การคาดเดาบริบทหรือการอนุมาน (Inferring) การพยายามแปล ตีความเนื้อหา (Translating) การสรุปความ (Summarizing) การใช้ความรู้ภูมิหลัง (Using background knowledge) เป็นต้น (Anderson, 1999; Carrell et al., 1998)

นอกจากนี้ มีการจำแนกประเภทที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางในการวิจัยและการศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน คือ กลยุทธ์พุทธิปัญญา (Cognitive strategies) และกลยุทธ์อภิปัญญา (Metacognitive strategies) ความแตกต่างนี้มีพื้นฐานมาจากกลยุทธ์การเรียนรู้ทั่วไป O'Malley et al. (1985) ชี้ว่า กลยุทธ์อภิปัญญาเกี่ยวข้องกับการคิดเกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ การวางแผนสำหรับการเรียนรู้ การทำความเข้าใจในขณะที่อ่านและการประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังจากการอ่าน ส่วนกลยุทธ์พุทธิปัญญานั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการเรียนรู้ส่วนบุคคลในการตระหนักรู้มากขึ้น และนำไปสู่การจัดการโดยตรงหรือการปรับเปลี่ยนการเรียนรู้ เช่น การปรับความเร็วในการอ่าน การเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก การข้ามคำ การอ่านข้อความซ้ำ และการใช้ข้อมูลจากเนื้อหาเพื่อให้เข้าใจดีขึ้น อย่างไรก็ตาม มีงานวิจัยที่ชี้ว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลยุทธ์อภิปัญญาและกลยุทธ์พุทธิปัญญาในการอ่านภาษาที่สอง และผู้อ่านใช้กลยุทธ์การอ่านที่มีระดับการตระหนักรู้ทางอภิปัญญาแตกต่างกันไปตามเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ในการอ่าน (Grabe, 2009)

Mokhtari & Reichard (2000) (อ้างถึงใน Mokhtari, K., & Sheorey, R., 2002) สร้างแบบสำรวจการตระหนักรู้ทางอภิปัญญาของกลยุทธ์การอ่านที่เรียกว่า MARSI (Metacognitive Awareness of Reading Strategies Inventory) เพื่อวัดการใช้กลยุทธ์ของผู้เรียนขณะอ่านเอกสารทางวิชาการ โดยแบ่งกลยุทธ์การอ่าน

ออกเป็นสามกลุ่ม คือ กลยุทธ์แบบองค์รวม (Global reading strategies) ซึ่งมุ่งเน้นไปที่ การวิเคราะห์เนื้อหาโดยรวม, กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) ซึ่งมุ่งแก้ไขปัญหาเมื่อเจอข้อความยาก และกลยุทธ์การสนับสนุน (Support reading strategies) โดยใช้เอกสารอ้างอิงการจดบันทึกและอื่น ๆ

ต่อมา จากการวิเคราะห์ปัจจัยของ MARSI และกรอบเชิงทฤษฎี Sheorey & Mokhtari (2001) ได้ปรับ MARSI เป็นเวอร์ชั่นใหม่ที่เรียกว่า SORS (Survey of Reading Strategies) ด้วยกลยุทธ์การอ่านสามประเภท ได้แก่ กลยุทธ์อภิปัญญา (Metacognitive strategies) กลยุทธ์พุทธิปัญญา (Cognitive strategies) และกลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) หลังจากนั้น Mokhtari & Sheorey (2002) ใช้รูปแบบการจำแนกประเภทอื่นเพื่อจัดประเภทกลยุทธ์การอ่านในแบบสำรวจ SORS ได้แก่ กลยุทธ์แบบองค์รวม (Global reading strategies) กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) และกลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) โดยได้มีการปรับปรุงแก้ไขคำอธิบายสั้นๆ เพื่อให้เข้าใจง่ายขึ้นและจำนวนรายการของแต่ละหมวดหมู่ SORS ประกอบด้วย 30 รายการ ซึ่งแต่ละรายการใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตั้งแต่ 1 (ฉันไม่เคยทำหรือเกือบจะไม่เคยทำแบบนี้) ถึง 5 (ฉันมักจะทำแบบนี้หรือเกือบตลอด) SORS วัดกลยุทธ์การอ่านสามประเภท มีรายละเอียด ดังนี้

1. กลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) เป็นเทคนิคที่วางแผนไว้อย่างรอบคอบ โดยผู้เรียนใช้ความสังเกตหรือจัดการการอ่าน เช่น มีจุดประสงค์ในใจ ดูเนื้อหาตามความยาวและโครงสร้าง หรือใช้ข้อมูลตารางและแผนภาพ (13 รายการ)

2. กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) เป็นการกระทำและขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่านโดยตรง ซึ่งมุ่งเน้นเทคนิคที่ใช้เมื่อปัญหาเกิดขึ้นในการทำความเข้าใจข้อมูล รวมถึงการปรับความเร็วในการอ่านเมื่อเนื้อหายากขึ้นหรือง่ายลง คาดเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก และอ่านข้อความซ้ำเพื่อให้เข้าใจดีขึ้น (8 รายการ)

3. กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) เป็นกลไกการสนับสนุนขั้นพื้นฐานเพื่อช่วยเหลือผู้อ่านในการทำความเข้าใจเนื้อหา เช่น การใช้พจนานุกรม การจดบันทึก การขีดเส้นใต้หรือการเน้นข้อความ (9 รายการ)

จากแนวคิดเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่านและกลยุทธ์การอ่านนั้น เป็นกลวิธีการอ่านที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการทางสมอง โดยผู้อ่านเป็นผู้กำหนดและกระทำด้วยตนเองในขณะที่อ่าน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการปฏิสัมพันธ์ทางความคิดโดยตรงกับสิ่งที่อ่านแบบเป็นขั้นตอน เพื่อใช้ในกระบวนการคิดวิเคราะห์และพิจารณาอย่างถี่ถ้วนในการทำความเข้าใจ

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1) งานวิจัยในต่างประเทศ ที่ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน และกลยุทธ์การอ่านด้านอภิปัญญาในการอ่านภาษาที่สอง (L2) และงานวิจัยการอ่านภาษาญี่ปุ่น (L2) ได้รับการพัฒนาโดยอ้างอิงจากผลการวิจัยการอ่านภาษาอังกฤษ (L2) ดังนี้

Zhang & Wu (2009) ศึกษาการตระหนักรู้ด้านอภิปัญญาและการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักเรียนมัธยมปลายชาวจีนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ (EFL) จำนวน 270 คน โดยใช้แบบสำรวจเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน (SORS) 3 ประเภท ได้แก่ กลยุทธ์แบบองค์รวม กลยุทธ์การแก้ปัญหา และกลยุทธ์การสนับสนุน และแบ่งผู้เรียนออกเป็น 3 กลุ่ม (ระดับสูง-กลาง-ต่ำ) ตามผลคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบภาษาอังกฤษที่วัดความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและคำศัพท์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์ทั้ง 3 ประเภทในระดับความถี่สูง และพบว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านสัมพันธ์กับความสามารถของผู้เรียนกลุ่มที่มีความชำนาญในการอ่านสูง มีการใช้กลยุทธ์ในหมวดกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global strategies) และการแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) มากกว่ากลุ่มมีความชำนาญในการอ่านระดับกลางและกลุ่มที่มีความชำนาญในการอ่านระดับต่ำ แต่ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติของผู้เรียนทั้ง 3 กลุ่ม ในการใช้กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า โดยรวมแม้ว่าผู้เรียนมักใช้กลยุทธ์ที่หลากหลาย/มีความยืดหยุ่นในการใช้กลยุทธ์ แต่ดูเหมือนว่าผู้เรียนที่มีความรู้เชิงกลยุทธ์การอ่านที่ดีจะแตกต่างจากผู้ที่มีความรู้เชิงกลยุทธ์การอ่านระดับต่ำ โดยผู้เรียนที่มีความรู้เชิงกลยุทธ์การอ่านที่ดีจะเก่งในการวางแผนการอ่าน ติดตามความเข้าใจ และเลือกกลยุทธ์ที่เหมาะสมได้

Karbalaei (2010) ศึกษาความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันของกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาที่ใช้ในนักศึกษาชาวอิหร่าน 96 คน (EFL) และชาวอินเดีย 93 คน (ESL) เมื่ออ่านข้อความทางวิชาการภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามเพื่อวัดความตระหนักในการใช้กลยุทธ์การอ่านด้านอภิปัญญาหลังทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า มีความแตกต่างและความคล้ายคลึงในการใช้กลยุทธ์การอ่านระหว่างนักศึกษาชาวอิหร่าน (EFL) และนักศึกษาชาวอินเดีย (ESL) แม้ว่าทั้งคู่กำลังเรียนภาษาอังกฤษในสภาพแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม ที่แตกต่างกันมาก พบการใช้กลยุทธ์ที่ความแตกต่างระหว่างทั้งสองกลุ่ม โดยนักศึกษาชาวอินเดียมีการใช้กลยุทธ์แบบสนับสนุนมากกว่านักศึกษาชาวอิหร่าน เช่น การสรุป การถอดความ การจดบันทึกและอื่นๆ ซึ่งบ่งชี้ว่า นักศึกษาชาวอินเดียสนใจใช้กลยุทธ์จากบนลงล่างเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นในระหว่างการอ่าน ในขณะที่นักศึกษาชาวอิหร่านให้ความสำคัญกับการใช้กลยุทธ์จากล่างขึ้นบนมากกว่า เนื่องจากพวกเขามักจะใช้เครื่องมืออ้างอิง เช่น พจนานุกรมเพื่อค้นหาความหมายของคำที่ไม่รู้จักระหว่างการอ่าน ทำให้เกิดการรบกวนความเข้าใจ กล่าวคือ นักศึกษาชาวอินเดียเป็นผู้อ่านที่มีความชำนาญในการอ่าน จึงทำให้มีการใช้กลยุทธ์จากบนลงล่างที่มีความถี่สูงขึ้น นอกจากนี้ พบว่า ทั้งนักศึกษาชาวอิหร่านและและชาวอินเดียมีการเลือกใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหามากที่สุด ได้แก่ อ่านช้าและระมัดระวังหรืออ่านซ้ำเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้น

橋口 (2002) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ กลุ่มเป้าหมายแบ่งเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มนักศึกษาชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่1 จำนวน 154 คน และนักศึกษาชาวญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 จำนวน 43 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ และเพื่อเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบสอบเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่มีความเชี่ยวชาญในการอ่านมากตระหนักรู้ถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global Strategies) หรือจากบนลงล่าง ส่วนผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่านต่ำมีแนวโน้มใช้กลยุทธ์เฉพาะ (Local Strategies) หรือล่างขึ้นบน

Hoang (2016) ได้ศึกษาการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวเวียดนามที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยที่ตั้งอยู่ในสหราชอาณาจักร 85 คน และความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่าน ตลอดจนความแตกต่างระหว่างผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ โดยใช้แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การอ่านและการสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชาวเวียดนามมีการใช้กลยุทธ์อยู่ในระดับกลาง แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

Li (2014) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่สอง จำนวน 290 คน โดยใช้แบบทดสอบภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (National Test English Band-4, CET-4) ในการวัดประสิทธิภาพการอ่านของผู้เรียนและแบบสำรวจกลยุทธ์การอ่านที่พัฒนาโดย Mokhtari และ Sheorey (2002) ในการสำรวจการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียน ผลการวิจัยพบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียน

Park (2010) สำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวเกาหลีที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ 115 คน โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ รวมถึงความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น ระดับเกรด วิชาเอก เพศ การประเมินตนเอง นอกจากนี้ ยังวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความประเภทต่างกัน (ข้อความ อธิบายเชิงเทคนิค ข้อความบรรยายเรื่องราว) โดยใช้แบบสำรวจกลยุทธ์การอ่าน (SORS) และแบบทดสอบการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชาวเกาหลีมีการใช้กลยุทธ์การอ่านสูงเมื่ออ่านข้อความอธิบายเชิงเทคนิค เป็นภาษาอังกฤษและความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนสัมพันธ์กับกลยุทธ์การอ่านที่ใช้ กล่าวคือ ยิ่งความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงขึ้น ก็มีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธ์การอ่านที่ซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้ นักศึกษาเกาหลีใช้กลยุทธ์การอ่านแตกต่างกันไปตามคุณลักษณะ

ส่วนบุคคล เช่น ระดับเกรด วิชาเอก ความสนุกสนานในการอ่านเอกสารภาษาอังกฤษ การรับรู้ตนเองว่าเป็นผู้อ่านภาษาอังกฤษที่ชำนาญ และเพศ

Meniado (2016) มีความเห็นว่า กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาและแรงจูงใจในการอ่านมีบทบาทสำคัญในการเสริมสร้างความเข้าใจในการอ่าน Meniado ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาของผู้เรียน แรงจูงใจในการอ่าน และประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับต้น 60 คน ในวิทยาลัยอุตสาหกรรมของรัฐแห่งหนึ่งในประเทศซาอุดิอาระเบีย เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสำรวจกลยุทธ์การอ่าน (SORS) ที่พัฒนา โดย Mokhtari & Sheorey (2002) และแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านที่นำมาจากแบบทดสอบของศูนย์การวัดผลแห่งชาติเพื่อการประเมินในระดับอุดมศึกษา (2012) ผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาในระดับปานกลาง แม้ว่าผู้เรียนจะสามารถวางแผน ติดตาม และประเมินประสิทธิภาพการอ่านได้เพียงพอระดับหนึ่งเมื่ออ่านบทความวิชาการ ซึ่งอาจมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องบูรณาการการสอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาในห้องเรียน และพบว่า กลยุทธ์ที่ใช้บ่อยที่สุด คือ กลยุทธ์การแก้ปัญหา แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนสามารถจัดการกับความยากลำบากที่พบในการอ่านข้อความ นอกจากนี้พบว่า ผู้เรียนที่มีแรงจูงใจในการอ่านสูงจะชอบอ่านหนังสือที่ทำให้มีอารมณ์ขันและการ์ตูน อย่างไรก็ตาม ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญากับความสามารถในการอ่าน เพื่อความเข้าใจ และแรงจูงใจ/ความสนใจในการอ่านไม่สัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ แต่พบว่ามีความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับแรงจูงใจในการอ่าน กล่าวคือ อภิปัญญาส่งผลต่อแรงจูงใจในแง่ของการรับรู้ความสามารถของตนในการอ่านที่จะระบุความสำเร็จหรือความล้มเหลวจากความสามารถและความพยายาม การตระหนักรู้ในการใช้กลยุทธ์ที่ได้ผลและไม่ได้ผลในกระบวนการอ่าน ทำให้ผู้อ่านมั่นใจในความสามารถในการคิดกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาที่ไม่คุ้นเคยหรือยากในกระบวนการอ่าน

佐藤礼子 (2002) ศึกษาการตระหนักรู้อภิปัญญาและการใช้กลยุทธ์อภิปัญญาของผู้เรียน (การวางแผน การควบคุม ตรวจสอบ และการประเมินความเข้าใจในการอ่าน) และศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้กลยุทธ์การอ่านด้านอภิปัญญากับความสามารถในการอ่าน โดยการวิเคราะห์และสรุปผลการศึกษาจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับอภิปัญญาในการอ่านภาษาที่สอง พบว่า ผู้เรียนที่เป็นผู้อ่านที่มีความชำนาญจะตระหนักรู้การอ่านมากกว่าผู้อ่านที่ไม่ชำนาญ โดยการตรวจสอบความเข้าใจในระหว่างการอ่านเพื่อความเข้าใจ ผู้อ่านที่ชำนาญจะสังเกตเห็นปัญหาบ่อยขึ้นและสามารถแก้ปัญหาในการอ่านได้ดี ยิ่งเป็นผู้เรียนที่มีการใช้กลยุทธ์อภิปัญญาระดับมากก็จะมีคะแนนการอ่านสูง นอกจากนี้พบว่า การได้รับการฝึกฝนการใช้กลยุทธ์ช่วยส่งเสริมการตระหนักรู้การใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นและความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการอ่านของผู้เรียน ดังนั้น แนวทางในการให้คำแนะนำในการสอนการอ่าน ได้แก่ ให้นักเรียนได้ตระหนักว่าตนเองกำลังอ่านอย่างไรและคิดว่าจะอ่านอย่างไรให้บรรลุเป้าหมาย และให้สังเกตุปัญหาในขณะที่

อ่าน นอกจากนี้ ผู้สอนยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนแยกแยะการใช้กลยุทธ์การอ่านโดยใช้กิจกรรมการอภิปราย การสัมภาษณ์และการตั้งคำถามได้

櫻井 直子 (2019) ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการอ่าน L2 (ญี่ปุ่น) สำหรับการเรียนการสอน โดยเน้นเฉพาะประเด็นกระบวนการอ่านระดับล่างของผู้เรียน พบว่า ปัญหาในการอ่านที่ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาที่สอง (L2) ประสบในยุโรปส่วนใหญ่มีสาเหตุหลักมาจากการประมวลผลข้อความระดับล่างไม่เพียงพอ (Noda et al., 2018) กระบวนการประมวลผลระดับล่าง ซึ่งรวมถึงการจดจำคำศัพท์ การแยกวิเคราะห์ประโยค (โดยใช้ข้อมูลทางไวยากรณ์) และการถอดรหัสข้อความ (การสร้างความหมายระดับอนุประโยคจากความหมายของคำและข้อมูลทางไวยากรณ์) เหล่านี้มีบทบาทสำคัญในการอ่านอย่างคล่องแคล่ว (Grabe, 2009) เนื่องจากมีความแตกต่างอย่างชัดเจนในด้านตัวอักษรและไวยากรณ์ระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาญี่ปุ่น โดยในภาษาญี่ปุ่นนั้น ความเข้าใจความหมายตัวอักษรคันจิ และการรู้คำศัพท์สูงจะช่วยให้มีความเข้าใจในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสูงขึ้น (Matsunaga, 1999; 堀場・小林・松本・鈴木, 2008) นอกจากนี้ ความรู้ทางไวยากรณ์ของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีบทบาทสำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจให้ประสบความสำเร็จด้วย (Horiba, 1996; Inagaki, 2001) ซึ่งจาก มุมมองทางจิตวิทยาการรับรู้ในการวิจัยการอ่าน L2 นั้นความอัตโนมัติของกระบวนการนี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความเข้าใจในการอ่าน และความแม่นยำในประมวลผลระดับที่สูงขึ้น เช่น การอนุมาน การตีความ เพื่อให้การอ่านบรรลุตามเป้าหมาย

森本 多喜子 (1994) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับกลางที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ 18 คน ใช้วิธีการฝึกฝนการใช้กลยุทธ์ (การสรุป การสร้างคำถาม การหาคำตอบ และการคาดเดาในย่อหน้าถัดไป) โดยใช้วิธีแบบการสอนซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียน相互教授法） คือ ผู้เรียนจับคู่สนทนาแลกเปลี่ยนและช่วยเหลือซึ่งกันและกันขณะอ่านในห้องเรียน หลังจากการฝึกแต่ละครั้ง ผู้เรียนแต่ละคนจะได้รับการทดสอบการอ่านเนื้อหาและบันทึกผล นอกจากนี้ มีการวัดความก้าวหน้าของความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนแต่ละคนเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน โดยใช้แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน เพื่อเปรียบเทียบผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงและต่ำ ผลการศึกษา พบว่า หลังการทดลองใช้กิจกรรมดังกล่าว ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำได้รับการพัฒนาทักษะการอ่าน/มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น และผู้เรียนรู้สึกสนุก กังวลน้อยลง ชี้ให้เห็นว่า การได้เรียนรู้ร่วมกันของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำและสูง ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันทั้งในด้านการตระหนักรู้และพัฒนาการด้านอารมณ์ความรู้สึก กล่าวได้ว่า กลยุทธ์ด้านอภิปัญญาเป็นการเรียนรู้การแก้ปัญหาและในด้านอารมณ์ และกิจกรรมกลุ่มที่มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนร่วมกันของตนเองและเพื่อน ส่งผลดีในการช่วยลดความวิตกกังวลในการอ่านลงด้วย

南 之園 (1997) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับกลางและระดับสูงในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่น จำนวน 73 คน โดยใช้แบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การอ่านที่แปลเป็นภาษาแม่ของผู้เรียนและแบบทดสอบการอ่าน โดยให้อ่านเนื้อเรื่องและตอบคำถามเพื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์

ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนระหว่างกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูงและกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นส่งผลต่อการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่แตกต่างกัน ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) น้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แต่ไม่พบว่ามีการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบบนลงล่าง (Top-down) มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างมากพอ ๆ กับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากความรู้ด้านภาษา (คำศัพท์ ไวยากรณ์) ผู้เรียนจึงเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างเพื่อเสริมกลยุทธ์การอ่านเพื่อให้สามารถอ่านเข้าใจได้

นอกจากนี้ พบว่า มีความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้ของกลยุทธ์การอ่านและความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นในงานวิจัยของ ポクロフスカ (2006) ซึ่งสำรวจการตระหนักรู้ของปัญหาในการอ่านและการใช้กลยุทธ์การอ่าน ของนักศึกษาที่เรียนภาษาญี่ปุ่นที่ Kyiv Ntional Linguistic University จำนวน 59 คน และมหาวิทยาลัยแห่งชาติ Kyiv จำนวน 36 คน ผลการวิจัย พบว่า ความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ด้านภาษา ได้แก่ คันจิ คำศัพท์และไวยากรณ์ ซึ่งนับว่าเป็นปัญหาของผู้เรียน นอกจากนี้ พบความแตกต่างของการตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาในการอ่านและกลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาจากมหาวิทยาลัยทั้งสองแห่ง

จากผลการศึกษาที่ผ่านมาข้างต้น การวิจัยเกี่ยวกับการอ่านภาษาต่างประเทศนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาความสามารถในการอ่านและกลวิธีการอ่าน โดยสาเหตุหนึ่งของการไม่ประสบความสำเร็จในการอ่านภาษาที่สอง เนื่องมาจากผู้อ่านมีปัญหาในการใช้กลวิธีการอ่านที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้อ่านจะสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาที่สองได้ จะต้องอาศัยกลวิธีการอ่านซึ่งเป็นกระบวนการทางความคิดความเข้าใจที่ผู้อ่านนำเอาวิธีการต่างๆ มาใช้ในการประมวลผลข้อมูลที่อ่านหรือแก้ปัญหาในการอ่าน ตลอดจนจัดเก็บข้อมูลเรียกใช้ข้อมูลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งการเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมจะช่วยให้การอ่านบรรลุเป้าหมายได้เร็วยิ่งขึ้น และผู้สอนควรสอนให้ผู้อ่านรู้จักใช้กลวิธีการอ่านที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้อ่านสร้างความหมายจากบทอ่านได้ถูกต้อง

2) งานวิจัยในประเทศไทย

จากการศึกษาที่ผ่านมาเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์เพื่อความเข้าใจในการอ่าน ได้รับความสนใจมากโดยเฉพาะในสหรัฐอเมริกา ในบรรดาการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการทางจิตวิทยาในการอ่าน ซึ่งเกิดขึ้นมากว่าหลายสิบปีก่อนหน้านี้ ส่วนใหญ่มีที่มาจากการศึกษาเปรียบเทียบกลยุทธ์ที่ใช้โดยผู้อ่านที่มีความชำนาญและผู้อ่านที่ไม่มีความชำนาญ อย่างไรก็ตาม งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านในประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษชาวไทย งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับ

กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนชาวไทย ที่สามารถสืบค้นได้ยังมีจำนวนไม่มาก

เตวิช เสวตไอยาราม (2559) ศึกษาการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย 120 คน โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับกลาง ระดับกลางตอนปลาย และระดับสูง ตามผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น เครื่องมือที่ใช้คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านตามแนวคิดแบบบนลงล่าง (Top-down) และแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) การประเมินเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ (ทำบ่อยมาก ทำบ้าง บางครั้ง ไม่ค่อยทำ) ผลวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงและระดับต่ำ โดยผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์ทั้งสองแบบร่วมกัน อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่มีความสามารถระดับสูงมีแนวโน้มจะเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่าง (Top-down) โดยการตีความเนื้อหาที่อ่านและเปิดหาคำศัพท์น้อยลง ซึ่งผู้เรียนมองว่า หากตีความหมายโดยภาพรวมได้ จะนำไปสู่การเข้าใจบทความนั้นทั้งหมด ส่วนผู้เรียนระดับกลางและระดับกลางตอนปลายมีแนวโน้มจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบน (Bottom-up) เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาทุกส่วนของบทความ เช่น การเปิดพจนานุกรมดูความหมายของคำศัพท์ หรือการหาประธานและภาคแสดงของแต่ละประโยค ทั้งนี้ผู้เรียนกลุ่มนี้มองว่าหากอ่านคำศัพท์แล้วสะดุดหรือไม่เข้าใจโครงสร้างประโยคจะส่งผลทำให้การอ่านนั้นไม่ประสบความสำเร็จ

ฉัตรณรงค์ ชัยเดช (2562) ศึกษากลยุทธ์การอ่านที่ใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการเรียนสูงและความสามารถในการเรียนไม่สูง และศึกษาความแตกต่างของการใช้กลยุทธ์ในการอ่านของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 44 คน ที่ศึกษาในหลักสูตรสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ใช้แบบสอบถามกลยุทธ์การอ่านในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผลวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนไม่สูง โดยที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มใช้กลวิธีการอ่านแบบแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ กลวิธีการอ่านแบบสนับสนุน และกลวิธีการอ่านแบบองค์รวมตามลาดับ นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงใช้กลวิธีการอ่านแบบแก้ปัญหาแตกต่างจากนักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนไม่สูง

Jaengsaengthong Wipasiri (2015) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ที่กำลังศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และคณะครุศาสตร์ จำนวน 177 คน โดยใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษ (SORS) 36 รายการ พบว่า นักศึกษาของทั้งสามคณะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านทั้งสูงและต่ำ มีการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม กลยุทธ์การแก้ปัญหาและกลยุทธ์การสนับสนุนอยู่ในระดับปานกลาง แต่เมื่อวิเคราะห์แยกตามกลุ่มคณะ พบว่า มีความแตกต่างกันในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่าน กล่าวคือ นักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ใช้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมและกลยุทธ์การแก้ปัญหามากกว่านักศึกษาคณะอื่น

Phakiti Aek (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในไทย โดยผู้เรียนทำแบบทดสอบการอ่านภาษาอังกฤษ และตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่าน (พุทธิปัญญาและอภิปัญญา) นอกจากนี้ ยังใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านสูง ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ประสบความสำเร็จในการอ่าน และผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านต่ำ ซึ่งถือว่าเป็นกลุ่มผู้เรียนที่ไม่มีความชำนาญในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ใช้กลยุทธ์การอ่านพุทธิปัญญา และกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญามีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจ ในแง่ของความถี่ของการใช้กลยุทธ์การอ่านนั้น ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านระดับสูงใช้กลยุทธ์บ่อยกว่าผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต่ำ และใช้กลยุทธ์อภิปัญญาสูงกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลาง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับปานกลางใช้กลยุทธ์เหล่านี้ได้บ่อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ

Akkakoson & Setobol (2009) สำรวจกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี 207 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบสำหรับการประเมินทักษะการอ่านก่อนและหลังเรียน แบบทดสอบปลายภาคและแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์ในการอ่าน แบ่งผู้เรียนเป็นสามกลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านปานกลาง และกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ เพื่อสำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน ศึกษาผลของรูปแบบการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนใช้กลยุทธ์ในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และสำรวจทัศนคติของผู้เรียนต่อการใช้กลยุทธ์ รวมถึงปัญหาของผู้เรียนต่อการใช้กลยุทธ์การอ่าน ผลการวิจัยพบว่า วิธีการสอนที่เน้นการใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อทำความเข้าใจบทอ่านนั้น ช่วยเพิ่มพูนความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้น และผู้สอนสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้กลยุทธ์เหล่านั้นกับการอ่านในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ซึ่งจะช่วยส่งผลให้การอ่านนั้นประสบผลสำเร็จได้

Oranpattanachai Pornpun (2010) ศึกษาประสิทธิภาพของความชำนาญในการอ่านที่มีต่อกระบวนการอ่านของนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ของสถาบันแห่งหนึ่งในประเทศไทย จำนวน 90 คน โดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่มคือ กลุ่มผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญสูงและกลุ่มผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญต่ำ โดยแบ่งตามคะแนนการอ่านและผลการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามการตระหนักรู้ในกลยุทธ์การอ่านอภิปัญญา เพื่อตรวจสอบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียน ผลวิจัยพบว่า ผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญในการอ่านสูงและผู้อ่านที่มีระดับความชำนาญต่ำนั้นมีทั้งความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันในกระบวนการอ่าน ความแตกต่างในการอ่านมีสองลักษณะ คือ ความถี่ในการใช้กลยุทธ์อภิปัญญาและความถี่ของการใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่าง ในขณะที่ลำดับขั้นตอนของการใช้กลยุทธ์และรูปแบบของการเรียบเรียงเนื้อหานั้นคล้ายคลึงกัน

Mahakaew Vorapon & Srinoparut Sirimon (2017) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษากลุ่มวิทยาศาสตร์การแพทย์และสาขาที่เกี่ยวข้องที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยรังสิต กลุ่มตัวอย่าง มีจำนวน 120 คน เครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามกลยุทธ์การอ่าน ผลการวิจัย พบว่า กลยุทธ์การอ่านที่โดดเด่นที่ผู้เรียนใช้บ่อย ได้แก่ กลยุทธ์การอ่านพุทธิปัญญาและกลยุทธ์การอ่านแบบชดเชยข้อบกพร่อง

จากผลการศึกษาในงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการอ่านนั้น นอกจากผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้ด้านภาษา (ตัวอักษร คำศัพท์และไวยากรณ์) ที่จำเป็นในกระบวนการอ่านขั้นการแปลผลระดับล่างได้อย่างแม่นยำสู่การประมวลผลระดับสูงขึ้นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยสำคัญอีกประการหนึ่งที่จะสนับสนุนกิจกรรมการอ่านของผู้เรียนให้บรรลุเป้าหมาย คือ การตระหนักรู้การใช้กลยุทธ์การอ่านและการประเมินความสามารถในการอ่านของตน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษา นอกจากนี้ จากผลการศึกษาที่ผ่านมานั้น แม้ในบางงานวิจัยจะพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศ แต่ส่วนใหญ่พบว่า กลยุทธ์การอ่านมีความสัมพันธ์กับความสามารถ/ความชำนาญในการอ่านของผู้เรียน ซึ่งเป็นไปได้ว่า อาจเกิดจากปัจจัย เช่น ภูมิหลังของผู้เรียน/กลุ่มเป้าหมายและขนาดของกลุ่มตัวอย่างต่างกัน ความแตกต่างในการเลือกใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลและเครื่องมือวิจัยที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาประเด็นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นต่างกัน ว่ามีความสัมพันธ์กันในเชิงบวกหรือไม่

บทที่ 3
วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-methods research) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน โดยมีรายละเอียดของการศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาภาษาญี่ปุ่น มหาวิทยาลัยในประเทศไทย

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยจำนวนสองแห่ง ประจำปีการศึกษา 2563 คือ นักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี จำนวน 110 คน และนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นที่กำลังศึกษาอยู่มหาวิทยาลัยนเรศวร จังหวัดพิษณุโลก จำนวน 90 คน รวมจำนวน 200 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยอ้างอิงตารางขนาดประชากรและกลุ่มตัวอย่างของ Krejcie And Morgan (1970)

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการวิจัยด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยผู้วิจัยกำหนดคุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกเข้าศึกษา ได้แก่

1) เป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2, 3, 4

2) ได้คะแนนรายวิชาการอ่านภาษาญี่ปุ่นไม่ต่ำกว่า D

3) ผู้เข้ารับการสัมภาษณ์เป็นการสุ่มจากกลุ่มผู้ที่ได้คะแนนทดสอบการอ่านสูง 10 คน และคะแนนต่ำ 10 คน

นอกจากนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดออกของกลุ่มตัวอย่าง คือ ต้องเป็นผู้ที่ทำแบบทดสอบการอ่านและแบบสอบถามงานวิจัยไม่ครบทั้งสองอย่าง หรือตอบแบบสอบถามไม่ครบถ้วนตามที่กำหนด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ได้แก่

1) แบบทดสอบการอ่าน เพื่อทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ระดับความยากง่ายของเนื้อเรื่องเทียบเท่ากับข้อสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น (Japanese Language Proficiency Test) ระดับ N2 และ N3 ระดับละ 1 เรื่อง รวมจำนวน 2 เรื่อง คำถามแบบปรนัย เพื่อประเมินความเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่าน จำนวน 10 ข้อ

2) แบบสอบถามกลยุทธ์การอ่าน เพื่อสำรวจการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน โดยนำมาจากแบบสอบถามกลยุทธ์การอ่านของ Mokhtari & Sheorey (2002) เนื่องจากเป็นแบบสอบถามที่

เป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวาง และได้ถูกนำไปใช้ในงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษากลยุทธ์การอ่านในภาษาที่สอง/ภาษาต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ประกอบกับรายการสำรวจกลยุทธ์การอ่านในแบบสอบถามนั้นมีเนื้อหาเหมาะสมและครอบคลุมกลยุทธ์การอ่านโดยรวม ได้แก่

1. กลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies/GLOB) เป็นเทคนิคที่วางแผนไว้อย่างรอบคอบโดยผู้เรียนใช้ความสังเกตหรือจัดการการอ่าน เช่น มีจุดประสงค์ในใจ ดูเนื้อหาตามความยาวและโครงสร้าง หรือใช้ข้อมูล ตารางและแผนภาพ (13 รายการ)

2. กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies/PLOB) เป็นการกระทำและขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้ขณะอ่านโดยตรง ซึ่งมุ่งเน้นเทคนิคที่ใช้เมื่อปัญหาเกิดขึ้นในการทำความเข้าใจข้อมูล รวมถึงการปรับความเร็วในการอ่านเมื่อเนื้อหายากขึ้นหรือง่ายลง คาดเดาความหมายของคำที่ไม่รู้จัก และอ่านข้อความซ้ำเพื่อให้เข้าใจดีขึ้น (8 รายการ)

3. กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies/SUP) เป็นกลไกการสนับสนุนขั้นพื้นฐานเพื่อช่วยเหลือผู้อ่านในการทำความเข้าใจเนื้อหา เช่น การใช้พจนานุกรม การจดบันทึก การขีดเส้นใต้หรือการเน้นข้อความ (9 รายการ)

แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยส่วนบุคคล มีจำนวน 12 ข้อ ผู้ตอบแบบสอบถามตอบรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับตนเอง เป็นแบบเช็คราย การ (Check List)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านกลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่น รวมทั้งสิ้น 30 ข้อ (รายละเอียดดังตารางที่ 3.1) แต่ละคำถามแบ่งระดับความคิดเห็นต่อการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นออกเป็นมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยระดับ 5 คือ ใช้ทุกครั้ง ระดับ 4 คือ ใช้บ่อย ระดับ 3 คือ ใช้บางครั้ง ระดับ 2 คือ แทบไม่ใช้ และระดับ 1 คือ ไม่เคยใช้

การกำหนดเกณฑ์เฉลี่ยของระดับความคิดเห็น ในการแปลความหมาย (Best, 1981) ดังนี้

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ใช้วิธีนี้บ่อย

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ใช้วิธีนี้บางครั้ง

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง แทบจะไม่ใช้วิธีนี้

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย

ตารางที่ 3.1 แสดงรายการกลยุทธ์การอ่าน 30 ข้อ

ภาษาอังกฤษ	แปลภาษาไทย
1. I had a purpose in mind when I read. GROB	กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน
2. I took notes while reading to help me understand what I read. SUP	จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน
3. I thought about what I know to help me understand what I read. GLOB	คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)
4. I took an overall view of the text to see what it was about before reading it. GLOB	ดูเนื้อหาโดยคร่าวๆเพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน
5. When the text became difficult, I read aloud to help me understand what I read. SUP	เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน
6. I thought about whether the content of the text fit my reading purpose. GLOB	ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่
7. I read slowly and carefully to make sure I understood what I was reading. PLOB	ฉันอ่านช้าๆและระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่
8. I reviewed the text first by noting its characteristics like length and organization. GLOB	ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่นการแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน
9. I tried to get back on track when I was losing concentration. PLOB	ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่าน เมื่อฉันเสียสมาธิ
10. I underlined or circled information in the text to help me remember it. SUP	ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้
11. I adjusted my reading speed according to what I was reading. PLOB	ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน
12. When reading, I decided what to read closely and what to ignore. GLOB	ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน
13. I used reference materials (e.g., dictionary) to help me understand what I read. SUP	ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน
14. When the text became difficult, I paid closer attention to what I was reading. PLOB	เมื่อเจอข้อความยาก ฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น
15. I used tables, figures, and pictures in the text to increase my understanding. GLOB	ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน
16. I stopped from time to time and thought about what I was reading. PLOB	ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน
17. I used context clues to help me better understand what I was reading. GLOB	ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา(เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น
18. I paraphrased (restated ideas in my own words) to better understand what I read. SUP	ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น

ภาษาอังกฤษ	แปลภาษาไทย
19. I tried to picture or visualize information to help remember what I read. PLOB	ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน
20. I used typographical features like **bold face** and *italics* to identify key information. GLOB	ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ
21. I critically analyzed and evaluated the information presented in the text. GLOB	ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ
22. I went back and forth in the text to find relationships among ideas in it. SUP	ฉันอ่านกลับไปกลับมา เพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์ กันในเนื้อหา
23. I checked my understanding when I came across new information. GLOB	ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว
24. I tried to guess what the content of the text was about when I read. GLOB	ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร
25. When the text became difficult, I re-read it to increase my understanding. PLOB	เมื่อเจอเนื้อหายาก ฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ
26. I asked myself questions I liked to have answered in the text. SUP	ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน
27. I checked to see if my guesses about the text were right or wrong. GLOB	ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่
28. When I read, I guessed the meaning of unknown words or phrases. PROB	เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก
29. When reading, I translated from Japanese into my native language. SUP	ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย
30.When reading, I thought about information in both Japanese and my mother tongue. SUP	ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

3) แบบสัมภาษณ์คิดออกเสียง (Think-aloud) โดยผู้เข้าร่วมโครงการจะต้องอ่านเนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่นที่กำหนดไว้ ในขณะเดียวกันก็ให้พูดสิ่งที่คิดในขณะที่อ่านออกมาด้วย ผู้วิจัยจะตั้งคำถามให้ตอบเพื่อค้นหาวิธีการอ่านเพื่อความเข้าใจตามสภาพจริง ตัวคำถามอาจมีการปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล การสัมภาษณ์แบ่งเป็นสามช่วง ได้แก่ ก่อนการอ่าน ระหว่างที่อ่านและหลังการอ่าน และมีบันทึกการสัมภาษณ์จากนั้นถอดเป็นตัวอักษรและนำมาวิเคราะห์กลยุทธ์การอ่านที่ผู้เรียนใช้

การสัมภาษณ์ผ่านการคิดออกเสียง (Think-aloud) คือ วิธีการที่ให้ผู้เรียนพูดอะไรก็ตามที่คิดออกมาในขณะที่กำลังอ่านข้อความภาษาญี่ปุ่น กล่าวคือ ให้ผู้เรียนแสดงความคิดออกมาเป็นเสียงในขณะที่อ่านจะช่วยทำให้ทราบเกี่ยวกับกระบวนการรู้คิดของผู้เรียนได้อย่างชัดเจนยิ่งขึ้น วิธีการคิดออกเสียงใช้เพื่อได้มาซึ่งข้อมูล

เกี่ยวกับการใช้กลยุทธ์การอ่านที่ตระหนักรู้ และการใช้กลยุทธ์จริงของผู้เรียน (Meyers & Lytle, 1990) ซึ่งเป็นวิธีการที่นับว่ามีความจำเป็นสำหรับงานวิจัยนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเพียงอย่างเดียวอาจมีข้อจำกัดเรื่องความน่าเชื่อถือของการตอบคำถาม ไม่สามารถทราบได้ว่ามีการใช้กลยุทธ์เหล่านั้นอยู่จริง

อนึ่ง เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ส่งผลต่อการเก็บข้อมูลภาคสนาม จึงมีความจำเป็นต้องใช้วิธีการเก็บข้อมูลผ่านช่องทางออนไลน์ โดยจัดทำแบบสอบถามและแบบทดสอบในรูปแบบออนไลน์และทำการสัมภาษณ์แบบออนไลน์ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าร่วมโครงการวิจัยครั้งนี้ได้สะดวก

2. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อพิจารณาความเที่ยงเชิงเนื้อหา (Index of Item Objective Congruence: IOC) จากความสอดคล้องของตัวชี้วัดความถูกต้องเหมาะสมในการนำไปใช้เป็นเครื่องมือวิจัย ได้ค่าไอโอซี (IOC) ที่อยู่ระหว่าง 0.7 - 1.00 นำข้อเสนอแนะมาปรับปรุง

หลังจากนั้น นำเครื่องมือวิจัยไปทดลอง (Try Out) ใช้กับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง แต่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามงานวิจัยกับนักศึกษา จำนวน 28 คน ทดลองใช้แบบทดสอบการอ่านกับนักศึกษาจำนวน 13 คน และทดลองสัมภาษณ์กับนักศึกษา จำนวน 6 คน

ผลการทดลองใช้แบบสอบถาม ได้นำข้อมูลมาหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม (กลยุทธ์การอ่าน) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบาค ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ α = 0.81 (ค่าความเชื่อมั่นสูง)

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรค COVID-19 และมาตรการการเฝ้าระวังและป้องกันการแพร่ระบาดโรคของสถานศึกษา จึงเก็บข้อมูลโดยผ่านระบบออนไลน์ ซึ่งผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยจะทำแบบสอบถามงานวิจัยและทำแบบทดสอบการอ่าน รวมถึงการสัมภาษณ์ผ่านระบบออนไลน์ (Google Meet) ใช้ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่ช่วงต้นเดือนกุมภาพันธ์ ถึงต้นเดือนเมษายน พ.ศ. 2564 โดยผู้วิจัยเก็บข้อมูล 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนแรก เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามกลยุทธ์การอ่านและแบบทดสอบการอ่านผ่านระบบออนไลน์ (Google form) ผู้วิจัยกำหนดเวลาในการตอบแบบสอบถามกลยุทธ์การอ่าน 20 นาที และกำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบการอ่าน 40 นาที และไม่อนุญาตให้สืบค้นความหมายของคำศัพท์จากพจนานุกรมหรือใช้เครื่องมือในการช่วยแปลความหมายใดๆ โดยมีอาจารย์ผู้ช่วยคุมสอบในระหว่างที่ให้นิสิตทำแบบทดสอบออนไลน์ สำหรับการเก็บข้อมูลในมหาวิทยาลัยแห่งแรก ส่วนการเก็บข้อมูลอีกแห่ง

ผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการควบคุมการทำแบบทดสอบด้วยตนเอง ตามวันเวลาที่นัดหมายกับนิสิตแต่ละชั้นปี

ขั้นตอนที่ 2 หลังจากนั้น เว้นระยะประมาณ 2-3 สัปดาห์ ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มผู้ทำแบบทดสอบการอ่านที่ได้ช่วงคะแนนสูงและคะแนนต่ำ จำนวนกลุ่มละ 10 คน เพื่อเข้ารับการสัมภาษณ์คิดออกเสียง โดยให้อ่านเนื้อเรื่อง 1 เรื่อง (ระดับ N3) เป็นเรื่องเดิมที่เคยใช้ในแบบทดสอบการอ่าน ทั้งนี้เพื่อต้องการตรวจสอบการใช้กลยุทธ์การอ่านที่ผู้เรียนใช้จริง และกลยุทธ์ที่ใช้นั้นมีแนวโน้มที่เหมือนกับที่ตอบในแบบสอบถามกลยุทธ์ก่อนหน้านี้หรือไม่ และกลยุทธ์ที่ใช้มีมากน้อยเพียงใด ช่วงเวลาที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบออนไลน์ (Google Meet) เป็นรายบุคคล คนละ 30 นาที ตามวันเวลาที่นัดหมายกับนิสิตแต่ละคน

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ ดังนี้

1) สถิติเชิงพรรณา (Descriptive statistics) โดยใช้ตารางแจกแจงความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage) เพื่ออธิบายลักษณะปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายระดับปัจจัยด้านการใช้กลยุทธ์การอ่านและระดับคะแนนสอบการอ่าน

2) สถิติเชิงอนุมานวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสามารถด้านการอ่านกับกลยุทธ์การอ่าน ด้วยสถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson correlation)

3) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ การสัมภาษณ์ผ่านการคิดออกเสียง (Think-aloud) ผู้วิจัยถอดความและบันทึกบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างทั้ง 20 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้การตรวจสอบรายการใช้กลยุทธ์การอ่านด้วย Check list แปรผลด้วยค่าความถี่และค่าร้อยละ โดยวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับผู้เชี่ยวชาญภาษาญี่ปุ่น 1คน (50%) และหาค่าความเที่ยงผู้ประเมิน (Inter-rater reliability)

บทที่ 4
ผลการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed-methods research) ศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัย 2 แห่ง จำนวน 200 คน สำหรับการวิจัยนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่ 2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม และใช้แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณ และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลในเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์คิดออกเสียง จากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้การสัมภาษณ์ จำนวน 20 คน

ผู้วิจัยแบ่งการรายงานผลออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.2 ผลการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้ตอบแบบสอบถาม

4.3 ผลการทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

4.4 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน

4.6 ข้อมูลการสัมภาษณ์คิดออกเสียง

4.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศและอายุ

รายการ		**จำนวน**	**ร้อยละ**
1. เพศ	ชาย	43	21.5
	หญิง	157	78.5
	รวม	200	100.0
2. อายุ	19 ปี	14	7.0
	20 ปี	68	34.0
	21 ปี	75	37.5
	22 ปี	33	16.5
	23 ปี	9	4.5
	24 ปี	1	0.5
	รวม	200	100.0

ตารางที่ 4.1 พบว่า ในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 200 คน เป็นเพศหญิง 157 คน คิดเป็นร้อยละ 78.5 และเป็นเพศชาย 43 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุ 19 ปี จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 7 อายุ 20 ปี จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 34 อายุ 21 ปี จำนวน75 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 อายุ 22 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 16.5 อายุ 23 ปี จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 อายุ 24 ปี จำนวน 1คน คิดเป็นร้อยละ 0.5

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามชั้นปีการศึกษา

ชั้นปีการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	65	32.5
ชั้นปีที่ 3	79	38.0
ชั้นปีที่ 4	59	29.5
รวม	200	100.0

ตารางที่ 4.2 พบว่า ในกลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด จำนวน 200 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 38.5 และชั้นปีที่ 4 จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 29.5

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการศึกษาภาษาญี่ปุ่น

ระยะเวลาการศึกษาภาษาญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
0-2 ปี	13	6.5
3 ปี	18	9.0
4 ปี	54	27.0
มากกว่า 5 ปี	115	57.5
	200	100.0

ตารางที่ 4.3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเคยเรียนภาษาญี่ปุ่นมานานมากกว่า 5 ปี มีจำนวนมากที่สุด คือ 115 คน คิดเป็นร้อยละ 57.5 รองลงมา คือ เคยเรียนมาแล้ว 4 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 27 เคยเรียนมาแล้ว 3 ปี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 9 และเคยเรียนมาแล้ว 0-2 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น

ผลการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
N1	2	1.0
N2	7	3.5
N3	45	22.5
N4	46	23.0
N5	28	14.0
ยังไม่เคยสอบ	15	7.5
เคยสอบแต่ยังไม่ผ่าน	17	8.5
รวม	200	100.0

ตารางที่ 4.4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่ผ่านการสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่นในระดับ N1 มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ1 สอบผ่านระดับ N2 จำนวน 7คน คิดเป็นร้อยละ3.5 สอบผ่านระดับ N3 จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 22.5 สอบผ่านระดับ N4 จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 สอบผ่านระดับ N5 จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 14 มีผู้ที่ยังไม่เคยสอบวัดระดับภาษาญี่ปุ่น จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.5 และผู้ที่เคยสอบแต่ยังไม่ผ่าน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์การใช้ชีวิตอยู่ในประเทศญี่ปุ่น

ประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ในประเทศญี่ปุ่น	จำนวน	ร้อยละ
เคยไปทุนแลกเปลี่ยน/เรียนภาษาระยะสั้น	13	6.5
เคยไป Study tour (7-14 วัน)	3	1.5
เคยไปท่องเที่ยว	25	12.5
ยังไม่เคยไป	159	79.5
รวม	200	100.00

ตารางที่ 4.5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ยังไม่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ในประเทศญี่ปุ่นมากที่สุด จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 79.5 และผู้ที่เคยมีประสบการณ์ในการใช้ชีวิตอยู่ในประเทศญี่ปุ่น เคยไปท่องเที่ยวมีมากที่สุด จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 รองลงมา คือเคยไปทุนแลกเปลี่ยน/เรียนภาษาระยะสั้น จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.5 และเคยไป Study tour (7-14 วัน) จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5

4.2 ผลการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้ตอบแบบสอบถาม

นำค่าเฉลี่ยจากการวิเคราะห์รายด้านและรายข้อมาแปลความหมายจัดลำดับ ดังนี้

ระดับ 5 ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

ระดับ 4 ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง ใช้วิธีนี้บ่อย

ระดับ 3 ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง ใช้วิธีนี้บางครั้ง

ระดับ 2 ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง แทบจะไม่ใช้วิธีนี้

ระดับ 1 ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย

ตารางที่ 4.6 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อ

กลยุทธ์การอ่าน	$\tilde{X}$	S.D.	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
Problem-solving strategies	**3.94**	**.542**	**บ่อย**	**1***
7. ฉันอ่านช้าๆและระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่	3.82	.937	บ่อย	4
9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ	4.34	.797	บ่อย	1
11.ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน	3.44	1.064	บางครั้ง	6
14.เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น	4.02	.940	บ่อย	3
16. ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน	3.72	.918	บ่อย	5
19.ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน	4.02	.908	บ่อย	3
25.เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ	4.12	.875	บ่อย	2
28. เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก	4.02	.919	บ่อย	3
Support strategies	**3.69**	**.492**	**บ่อย**	**2***
2. จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.06	1.206	บางครั้ง	8
5. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.08	1.262	บางครั้ง	7
10. ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้	3.94	1.095	บ่อย	5
13. ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	4.39	.837	บ่อย	1
18. ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น	3.97	.921	บ่อย	4
22. ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา	3.98	.908	บ่อย	3

กลยุทธ์การอ่าน	$\tilde{x}$	S.D.	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
26.ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน	3.03	1.072	บางครั้ง	9
29. ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย	4.15	.916	บ่อย	2
30.ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย	3.60	.983	บ่อย	6
Global strategies	**3.45**	**.474**	**บางครั้ง**	**3***
1. กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน	3.00	1.035	บางครั้ง	9
3. คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)	3.82	.916	บ่อย	2
4. ดูเนื้อหาโดยคร่าวๆเพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน	3.80	1.047	บ่อย	3
6. ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่	2.97	.918	บางครั้ง	10
8. ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน	3.57	1.063	บ่อย	6
12. ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน	2.93	1.032	บางครั้ง	11
15ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน	3.18	1.329	บางครั้ง	8
17. ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา(เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น	3.70	.880	บ่อย	4
20. ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ	2.85	1.275	บางครั้ง	12
21. ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ	3.36	.892	บางครั้ง	7
23. ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว	3.82	.815	บ่อย	2
24. ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร	4.29	.762	บ่อย	1
27. ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่	3.60	.962	บ่อย	5
รวม	**3.69**	**.426**	**บ่อย**	**-**

ตารางที่ 4.6 พบว่า โดยรวม ผู้ตอบแบบสอบถามมีการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจทั้งสามประเภทอยู่ในระดับมาก (บ่อย) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้าน Problem-solving strategies มีการใช้มากที่สุด ($\tilde{x}$= 3.94, S.D. = .542) รองลงมา คือ Support strategies ($\tilde{x}$= 3.69, S.D. = .492) และ Global strategies ($\tilde{x}$= 3.45, S.D.= .474) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Problem-solving strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (9) ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\tilde{x}$=4.34 , S.D.= .797) รองลงมา คือ (25) เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ($\tilde{x}$= 4.12 , S.D.= .875) (14) เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น ($\tilde{x}$ = 4.02, S.D.= .940) (28) เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก ($\tilde{x}$= 4.02, S.D.= .919) (19) ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการ เพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 4.02, S.D.= .908) (7) ฉันอ่านช้าๆและระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่ ($\tilde{x}$ = 3.82, S.D.= .937) (16) ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$=3.72, S.D.= .918) และ(11) ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน ($\tilde{x}$=3.44, S.D.= 1.064) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Support strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (13) ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\tilde{x}$=4.39, S.D.= .837) รองลงมา คือ (29) ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ($\tilde{x}$ = 4.15 , S.D.= .916) (22) ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา ($\tilde{x}$ = 3.98, S.D. = .908) (18) ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจ สิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น ($\tilde{x}$ = 3.97, S.D. = .921) (10) ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความเพื่อช่วยให้ฉันจำได้ ($\tilde{x}$ = 3.94, S.D. = 1.095) (30) ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ($\tilde{x}$ = 3.60, S.D.= .983) (5) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.08, S.D.= 1.262) และ (2) จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.06, S.D.= 1.206) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Global strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (24) ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\tilde{x}$ = 4.29, S.D.= .762) รองลงมา คือ (3) คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน) ($\tilde{x}$ = 3.82, S.D. = .916) (23) ฉันตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว ($\tilde{x}$ = 3.82, S.D. = .815) (4) ดูเนื้อหาโดยคร่าวๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนก่อนที่ฉันจะอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.80, S.D. = 1.047) (17) ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น ($\tilde{x}$ = 3.70, S.D. = .880) (27) ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ($\tilde{x}$ = 3.60, S.D. = .962) (8) ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา(เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.57, S.D. = 1.063) (21) ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ($\tilde{x}$ = 3.36, S.D. = .892) (15) ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน ($\tilde{x}$ = 3.18, S.D. = 1.329) (1) กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.00, S.D. = 1.035) (6) ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่ ($\tilde{x}$ = 2.97, S.D. = .918) (12) ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจ และไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน ($\tilde{x}$ = 2.93, S.D. = 1.032) และ(20) ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียงเพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ ($\tilde{x}$ = 2.85, S.D. = 1.275) ตามลำดับ

4.3 ผลการทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

ตารางที่ 4.7 แสดงคะแนนทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ (n = 200)

คะแนนเต็ม	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	MEAN	S.D.
10	0	10	4.97	1.902

ตารางที่ 4.7 พบว่า ผลการทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจจากคะแนนเต็ม 10 คะแนน คะแนนสูงสุด คือ 10 คะแนน และคะแนนต่ำสุด 0 คะแนน โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.97 (S.D. = 1.902)

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มผู้เรียนตามผลคะแนนทดสอบการอ่าน โดยกำหนดเกณฑ์ คือ ช่วงคะแนน 0-50% ถือว่า ต่ำ (0-5 คะแนน) ช่วงคะแนน 51-70% ถือว่า ปานกลาง (6-7 คะแนน) และช่วงคะแนนสูงกว่า 70% ขึ้นไป ถือว่า สูง (8-10 คะแนน)

ตารางที่ 4.8 แสดงระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจแบ่งตามช่วงคะแนนระดับสูง-กลาง-ต่ำ (n = 200)

ระดับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจ	จำนวน	ร้อยละ
Higher-level (8-10 คะแนน)	21	10.5
Middle-level (6-7 คะแนน)	48	24.0
Lower-level (0-5 คะแนน)	131	65.5
รวม	200	100

ตารางที่ 4.8 พบว่า จากผู้ทำแบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ จำนวนทั้งหมด 200 คน มีผู้ได้คะแนนอยู่ในระดับสูง (8-10 คะแนน) จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 10.5 มีผู้ได้คะแนนอยู่ในระดับปานกลาง (6-7 คะแนน) จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0 และผู้ได้คะแนนอยู่ในระดับต่ำ (0-5 คะแนน) จำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 65.5

4.4 เปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่างกัน

งานวิจัยนี้ มุ่งเน้นการเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้เรียนที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านสูง (มีชำนาญในการอ่าน) กับกลุ่มที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ (ไม่มีความชำนาญในการอ่าน) เป็นสำคัญในการเปรียบเทียบผลการใช้กลยุทธ์การอ่าน นำเสนอผลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ (Lower-level) n = 131

กลยุทธ์การอ่าน	$\tilde{x}$	S.D.	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
Problem-solving strategies	3.87	.553	บ่อย	**1**
7. ฉันอ่านช้าๆและระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่	3.96	.964	บ่อย	2
9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ	3.06	1.288	บางครั้ง	7
11.ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน	3.70	.950	บ่อย	4
14.เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น	3.54	.871	บ่อย	5
16. ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน	3.98	.907	บ่อย	1
19.ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน	3.93	.913	บ่อย	3
25.เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ	2.92	1.275	บางครั้ง	8
28. เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก	3.29	.864	บางครั้ง	6
Support strategies	**3.67**	**.508**	**บ่อย**	**2**
2. จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.86	.943	บ่อย	5
5. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.78	.853	บ่อย	6
10. ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้	4.26	.780	บ่อย	1
13. ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	4.05	.888	บ่อย	3
18. ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น	3.02	1.123	บางครั้ง	9
22. ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา	3.56	.970	บ่อย	7
26.ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน	3.88	.920	บ่อย	4
29. ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย	4.21	.868	บ่อย	2
30.ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย	3.50	.995	บ่อย	8

Global strategies	**3.41**	**.472**	**บางครั้ง**	**3**
1. กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน	2.96	1.011	บางครั้ง	11
3. คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)	3.12	1.265	บางครั้ง	9
4. ดูเนื้อหาโดยคร่าวๆเพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน	3.79	.920	บ่อย	5
6. ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่	3.81	1.068	บ่อย	4
8. ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน	2.99	1.212	บางครั้ง	10
12. ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน	2.96	.906	บางครั้ง	12
15ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน	3.73	.927	บ่อย	6
17. ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น	3.52	1.025	บ่อย	7
20. ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ	4.33	.789	บ่อย	2
21. ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ	3.90	1.059	บ่อย	3
23. ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว	3.38	1.026	บางครั้ง	8
24. ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร	2.84	.999	บางครั้ง	13
27. ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่	4.43	.789	บ่อย	1
รวม	**3.65**	**.439**	**บ่อย**	

ตารางที่ 4.9 พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ (Lower-level) มีการใช้กลยุทธ์โดยรวมในระดับบ่อย ($\tilde{x}$ = 3.65, S.D. = .439) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน Problem-solving ($\tilde{x}$ = 3.87, S.D. = .553) มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ Support strategies ($\tilde{x}$ = 3.67, S.D. = .508) และ Global strategies ($\tilde{x}$ = 3.41, S.D. = .472) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ในกลยุทธ์ด้าน Problem-solving มีกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้บ่อย ได้แก่ (16) ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$=3.98, S.D.= .907) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ (7) ฉันอ่านช้าๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่ ($\tilde{x}$ = 3.96, S.D.= .964) (19) ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการ เพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.93, S.D.= .931) (11) ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน ($\tilde{x}$=3.70, S.D.= .950) (14) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่

ฉันอ่านมากขึ้น ($\tilde{x}$ = 3.54, S.D.= .871) (28) เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก ($\tilde{x}$= 3.29, S.D.= .864) (9) ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ ($\tilde{x}$= 3.06 , S.D.= 1.288) และ(25) เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ($\tilde{x}$= 2.92 , S.D.= 1.275) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Support strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (10) ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความเพื่อช่วยให้ฉันจำได้ ($\tilde{x}$ = 4.26, S.D. = .780) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ (29) ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ($\tilde{x}$ = 4.21 , S.D.= .868) (13) ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$= 4.05, S.D.= .888) (26) ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน ($\tilde{x}$ = 3.88, S.D. = .920) (2) จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่ง ที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.86, S.D.= .943) (5) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.78, S.D.= .853) (22) ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา ($\tilde{x}$ = 3.56, S.D. = .970) (30) ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ($\tilde{x}$ = 3.50, S.D.= .995) (18) ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น ($\tilde{x}$ = 3.02, S.D. = 1.123) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Global strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (27) ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ($\tilde{x}$ = 4.43, S.D. = .789) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ (20) ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ (21) ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ($\tilde{x}$ = 3.90, S.D. = 1.059) (6) ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่ ($\tilde{x}$ = 3.81, S.D. = 1.068) (4) ดูเนื้อหาโดยคร่าว ๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.79, S.D. = .920) (15) ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน ($\tilde{x}$ = 3.73, S.D. = .927) (17) ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น ($\tilde{x}$ = 3.52, S.D. = 1.025) (23) ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว ($\tilde{x}$ = 3.38, S.D. = 1.026) (3) คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน) ($\tilde{x}$ = 3.12, S.D. = 1.265) (8) ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน ($\tilde{x}$ = 2.99, S.D. = 1.212) (1) กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 2.96, S.D. = 1.011) (12) ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน ($\tilde{x}$ = 2.96, S.D. = .906) (24) ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร ($\tilde{x}$ = 2.84, S.D. = .999) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลยุทธ์การอ่านรายด้านและรายข้อของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง (Higher-level) n = 21

กลยุทธ์การอ่าน	$\tilde{x}$	S.D.	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
Problem-solving strategies	**4.16**	**.451**	**บ่อย**	**1**
7. ฉันอ่านช้าๆและระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่	4.10	.768	บ่อย	5
9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ	4.33	1.017	บ่อย	3
11.ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน	3.67	1.111	บ่อย	7
14.เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น	4.19	1.078	บ่อย	4
16. ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน	3.81	.981	บ่อย	6
19.ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน	4.19	.981	บ่อย	4
25.เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ	4.43	.978	บ่อย	2
28. เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก	4.57	.676	บ่อย	1
Support strategies	**3.83**	**.552**	**บ่อย**	**2**
2. จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	2.86	1.108	บางครั้ง	8
5. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	3.52	1.401	บ่อย	6
10. ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้	4.05	1.244	บ่อย	4
13. ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	4.38	.740	บ่อย	1
18. ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น	3.86	1.014	บ่อย	5
22. ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา	4.29	.784	บ่อย	2
26.ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน	3.24	.995	บางครั้ง	7
29. ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย	4.24	.994	บ่อย	3
30.ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย	4.05	.740	บ่อย	4
Global strategies	**3.54**	**.407**	**บ่อย**	**3**
1. กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน	3.10	1.044	บางครั้ง	11
3. คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)	3.90	1.044	บ่อย	4

กลยุทธ์การอ่าน	$\tilde{x}$	S.D.	แปลความหมายระดับ	ลำดับที่
4. ดูเนื้อหาโดยคร่าวๆเพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน	3.76	1.179	บ่อย	6
6. ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่	3.10	.944	บางครั้ง	11
8. ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน	3.38	1.322	บางครั้ง	8
12. ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน	3.29	1.231	บางครั้ง	9
15ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน	3.14	1.558	บางครั้ง	10
17. ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น	4.14	.854	บ่อย	2
20. ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ	2.57	1.326	บางครั้ง	12
21. ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ	3.48	.981	บางครั้ง	7
23. ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว	3.95	.740	บ่อย	3
24. ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร	4.43	.811	บ่อย	1
27. ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่	3.81	.873	บ่อย	5
รวม	**3.84**	**.407**	**บ่อย**	

ตารางที่ 4.10 พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง (Higher-level) มีการใช้กลยุทธ์โดยรวมในระดับบ่อย ($\tilde{x}$ = 3.84, S.D. = .407) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน Problem-solving ($\tilde{x}$ = 4.16, S.D. = .451) มากที่สุด รองลงมาได้แก่ Support strategies ($\tilde{x}$ = 3.83, S.D. = .552) และ Global strategies ($\tilde{x}$ = 3.54, S.D. = .407) ตามลำดับ เมื่อพิจารณารายข้อในแต่ละด้าน พบว่า ในกลยุทธ์ด้าน Problem-solving มีกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้บ่อย ได้แก่ (28) เมื่ออ่านฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก ($\tilde{x}$= 4.57, S.D.= .676) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ (25) เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ($\tilde{x}$= 4.43, S.D.= .978) (9) ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ ($\tilde{x}$= 4.33 , S.D.= 1.017) (14) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น ($\tilde{x}$ = 4.19, S.D.= 1.078) (19) ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 4.19,S.D.= .879) (7) ฉันอ่านช้าๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่ ($\tilde{x}$ = 4.10, S.D.= .768) (16) ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$=3.81, S.D.= .981) และ (11) ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่

ฉันกำลังอ่าน ($\tilde{x}$=3.67, S.D.= 1.111) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Support strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (13) ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$= 4.38, S.D.= .740) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือ (22) ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา ($\tilde{x}$ = 4.29, S.D. = .784) (29) ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย ($\tilde{x}$ = 4.24 , S.D.= .944) (10) ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความเพื่อช่วยให้ฉันจำได้ ($\tilde{x}$ = 4.05, S.D. = 1.244)) (30) ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย ($\tilde{x}$ = 4.05, S.D.= .740) (18) ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น ($\tilde{x}$ = 3.86, S.D. = 1.014) (5) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.52, S.D.= 1.401) (26) ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน ($\tilde{x}$ = 3.24, S.D. = .995) และ (2) จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 2.86, S.D.= 1.108) ตามลำดับ

ด้านการใช้ Global strategies ของผู้ตอบแบบสอบถามรายข้อ พบว่า (24) ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร ($\tilde{x}$ = 4.43, S.D.= .811) มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ (17) ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น ($\tilde{x}$ = 4.14, S.D. = .854) (23) ฉันตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว ($\tilde{x}$ = 3.95, S.D. = .740) (3) คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน) ($\tilde{x}$ = 3.90, S.D. = 1.044) (27) ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ($\tilde{x}$ = 3.81, S.D. = .873) (4) ดูเนื้อหาโดยคร่าว ๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.76, S.D. = 1.179) (21) ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ ($\tilde{x}$ = 3.48, S.D. = .981) (8) ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.38, S.D. = 1.322) (12) ขณะอ่านฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน ($\tilde{x}$ = 3.29, S.D. = 1.231) (15) ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน ($\tilde{x}$ = 3.14, S.D. = 1.558) (1) กำหนดเป้าหมายในใจ เมื่อฉันอ่าน ($\tilde{x}$ = 3.10, S.D. = 1.044) (6) ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่ ($\tilde{x}$ = 3.10, S.D. = .944) และ (20) ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ ($\tilde{x}$ = 2.57, S.D. = 1.326) ตามลำดับ

4.5 ความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน (Lower-level) n = 131

	Reading score	Global	Problem-solving	Support
Reading score	-			
Global	.094 (.285)	-		
Problem-solving	.125 (.154)	.563 (.000)	-	
Support	.032 (.720)	.637 (.000)	.611 (.000)	-

จากตาราง 4.11 พบว่า กลยุทธ์การอ่านไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับต่ำ

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่าน (Higher-level) n = 21

	Reading score	Global	Problem-solving	Support
Reading score	-			
Global	.535* (.012)	-		
Problem-solving	.214 (.352)	.162 (.482)	-	
Support	-.004 (.985)	.531 (.013)	.480 (.027)	-

* $p < 0.05$

จากตารางที่ 4.12 พบว่า กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global strategies) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง

4.6 การวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์คิดออกเสียง

การสัมภาษณ์คิดออกเสียง โดยผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่นที่กำหนดไว้ ในขณะเดียวกันก็ให้พูดสิ่งที่คิดในขณะที่อ่านออกมาด้วย ผู้วิจัยจะตั้งคำถามให้ตอบก่อนอ่าน ในขณะอ่านและหลังอ่านจบ วิธีการคิดออกเสียงนี้จะช่วยให้ผู้สอน/ผู้วิจัยระบุได้ว่าผู้เรียนกำลังใช้กลยุทธ์การอ่านแบบใด และมีการจัดการกับปัญหาที่ประสบเมื่ออ่านข้อความอย่างไรตามสภาพจริง ความรู้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นในใจของผู้เรียนในระหว่างการอ่านเป็นกุญแจสำคัญสำหรับผู้สอนเพื่อค้นหาว่า กลยุทธ์ใดที่ผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่านใช้ และผู้เรียนที่ไม่มีความชำนาญในการอ่านใช้ เพื่อพิจารณาการสอนกลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนต่อไป

การสัมภาษณ์แบ่งเป็นสามช่วง ได้แก่ ขั้นก่อนอ่าน ขั้นอ่านและขั้นหลังอ่านและบันทึกบทสัมภาษณ์ หลังจากนั้นผู้วิจัยถอดเทปและจดบันทึกบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน (กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับต่ำ 10 คน และกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง 10 คน) โดยตรวจสอบการใช้กลยุทธ์การอ่านและทำรายการ check List เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน จำนวน 30 รายการ และวิเคราะห์หาค่าความถี่ของการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านจากการสังเกตข้อมูลที่ได้

จากบทสัมภาษณ์คิดออกเสียง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ 50% และหาค่าความเที่ยงผู้ประเมิน 2 คน อยู่ในระดับสูง (Inter-rater reliability α = .98) ข้อมูลส่วนที่เหลืออีก 50% ดำเนินการวิเคราะห์โดยผู้วิจัยทั้งหมด

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าความถี่ (f) และร้อยละ (%) ของการใช้กลยุทธ์ในการอ่านจากการสัมภาษณ์คิดออกเสียง จำแนกตามกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นแตกต่างกัน

กลยุทธ์การอ่าน	Lower n=10		Higher n=10		เทียบผล
	f	%	f	%	
Global strategies					
1. กำหนดเป้าหมายในใจเมื่อฉันอ่าน	0	0	3	30	L < H
3. คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (ใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่าน)	10	10	5	50	L < H
4. ดูเนื้อหาโดยคร่าวๆเพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะอ่าน	3	30	3	30	L = H
6. ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่	1	10	7	70	L < H
8. ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน	3	30	4	40	L < H
12. ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน	6	60	8	80	L < H
15ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน	2	20	1	10	L > H
17. ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น	5	50	3	30	L > H
20. ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ	2	20	1	10	L > H
21. ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ	4	40	10	100	L < H
23. ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว	0	0	7	70	L < H
24. ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร	0	0	9	90	L < H
27. ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่	0	0	4	40	L < H

กลยุทธ์การอ่าน	Lower N=10		Higher N=10		เทียบผล
	f	%	f	%	
Problem-solving strategies					
7. ฉันอ่านช้าๆและระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่	2	20	6	60	L < H
9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ	0	0	4	40	L < H
11.ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน	2	20	7	70	L < H
14.เมื่อเจอข้อความยากฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น	2	20	8	80	L < H
16. ฉันหยุดเวลาและคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันอ่าน	4	40	5	50	L < H
19.ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนาการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่าน	4	40	5	50	L < H
25.เมื่อเจอเนื้อหายากฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ	4	40	8	80	L < H
28. เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก	9	90	10	100	L < H
Support strategies					
2. จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	1	10	3	30	L < H
5. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	4	40	4	40	L = H
10. ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้	5	50	4	40	L > H
13. ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน	10	100	7	70	L > H
18. ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น	0	0	10	100	L < U
22. ฉันอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา	1	10	6	60	L < H
26.ฉันตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน	2	20	3	30	L < H
29. ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย	1	10	10	100	L < H
30.ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย	0	0	10	100	L < H

* L = Lower H = Higher < = น้อยกว่า > = มากกว่า

จากตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า โดยรวม กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า การใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน Global strategies ที่กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่

ในระดับสูงมักจะใช้มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (21) ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ (100%) (24) ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร (90%) (12) ขณะอ่าน ฉันตัดสินใจว่าจะอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจและไม่อ่านเนื้อหาส่วนไหน (80%) (23) ฉันตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว (70%) (6) ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่ (70%) และ (3) คิดถึงสิ่งที่ฉันรู้เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (50%) ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้กลยุทธ์การอ่านในด้านนี้ ที่มากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง คือ (17) ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น (50%) (15) ฉันใช้ตาราง ตัวเลขและรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อเพิ่มความเข้าใจของฉัน (20%) (20) ฉันใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนาและตัวเอียงเพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ (20%) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ (0%) ข้อ (23) ฉันตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว (24) ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร (27) ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ ในกลุ่มผู้เรียนนี้เลย

การใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน Problem-solving strategies พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (28) เมื่ออ่านฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก (100%) (25) เมื่อเจอเนื้อหายาก ฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ (80%) (14) เมื่อเจอข้อความยาก ฉันให้ความสนใจกับสิ่งที่ฉันอ่านมากขึ้น (80%) (11) ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน (70%) (7) ฉันอ่านช้าๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่ (60%) ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้กลยุทธ์การอ่านในด้านนี้ที่มากที่สุดเช่นเดียวกับกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง คือ (28) เมื่ออ่าน ฉันเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก (90%) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ (0%) ข้อ (9) ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อฉันเสียสมาธิ

การใช้กลยุทธ์การอ่านด้าน Support strategies พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้มากที่สุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (18) ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น (100%) (29) ขณะอ่าน ฉันแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย (100%) (30) ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย (100%) (13) ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (70%) (22) ฉันอ่านกลับไปกลับมา เพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา (60%) ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ มีการใช้กลยุทธ์การอ่านในด้านนี้ที่มากที่สุดและมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง คือ (13) ฉันใช้เครื่องมือ

ช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน (100%) แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ (0%) ข้อ (18) ฉันถอดความ (เป็นคำพูดของตัวเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น (30) ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

บทที่ 5
สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย เพื่อศึกษาความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนชาวไทยที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาวิชาเอกภาษาญี่ปุ่นชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 จากมหาวิทยาลัยในประเทศไทย จำนวน 2 แห่ง ซึ่งได้มาจากการเลือกสุ่มแบบเจาะจง จำนวน 200 คน โดยใช้เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามเกี่ยวกับกลยุทธการอ่าน แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ และแบบสัมภาษณ์คิดออกเสียงจากกลุ่มตัวอย่างผู้ให้การสัมภาษณ์ โดยการสุ่มอย่างง่ายจากกลุ่มผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านต่ำและผู้เรียนที่มีคะแนนทดสอบการอ่านสูง กลุ่มละ 10 คน รวมจำนวน 20 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation)

5.1 สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) การใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทย พบว่า โดยรวมผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การอ่านในระดับมากทุกประเภท ($\tilde{x}$= 3.84, S.D.= .407) โดยเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจแบบแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) เป็นกลยุทธ์ที่ใช้บ่อย มากที่สุด ($\tilde{x}$= 3.94, S.D. = .542) รองลงมา คือ กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) ($\tilde{x}$= 3.69, S.D. = .492) และกลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) ($\tilde{x}$= 3.45, S.D.= .474) ตามลำดับ

2) ความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนชาวไทยที่มีระดับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นที่แตกต่างกัน พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง (Higher-level) ($\tilde{x}$ = 3.78, S.D. = .389) มีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ (Lower-level) ($\tilde{x}$ = 3.65, S.D. = .439) โดยทั้งสองกลุ่มมีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) มากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) และกลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) ตามลำดับ

3) ความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่น พบว่า กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม (Global strategies) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มี

ความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านด้านใดกับความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นระดับต่ำ

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง ศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวไทยที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในฐานะภาษาต่างประเทศที่มีความสามารถในการอ่านต่างกัน ผู้วิจัยอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) ผลการศึกษาพบว่า โดยรวมผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจอยู่ในระดับมาก ($\tilde{x}$ = 3.84) และมีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) มากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) และกลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) ตามลำดับ จากผลการศึกษาการใช้กลยุทธ์โดยรวมนั้น มีประเด็นข้อสังเกตได้ว่า การเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านโดยรวมของผู้เรียนแม้จะอยู่ในช่วงคะแนนระดับมาก (3.50-4.49) แต่เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่ผู้เรียนได้ประเมินตนเองจากแบบสอบถามการใช้กลยุทธ์การอ่านแล้ว = 3.84 นับว่ายังมีค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่า 4.00 ทั้งนี้อาจเนื่องจาก เมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบการอ่านภาษาญี่ปุ่น กลุ่มตัวอย่างโดยส่วนใหญ่เป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ (0-5 คะแนน = 131 คน) อาจเนื่องมาจากผู้เรียนกลุ่มนี้ยังไม่ค่อยรู้จักการใช้กลยุทธ์การอ่าน และมีแนวโน้มเป็นไปได้สูงว่า ผู้เรียนยังไม่คุ้นชินกับการสังเกต ติดตามความคิดของตนในกระบวนการอ่าน ซึ่งเป็นทักษะทางปัญญาขั้นสูง

เมื่อพิจารณาการใช้กลยุทธ์รายด้าน ผู้เรียนเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านแบบแก้ปัญหามากที่สุด (3.94) ขณะอ่านภาษาญี่ปุ่น เช่น ผู้เรียนพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านและอ่านซ้ำ พยายามนึกภาพตามเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ในขณะเดียวกันผู้เรียนมักจะใช้วิธีการอ่านช้าๆ และระมัดระวัง ใช้เวลาหยุดคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน สะท้อนให้เห็นว่า ในขณะอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้เรียนส่วนใหญ่ตระหนักรู้ถึงการใช้กลยุทธ์ในการแก้ปัญหาอย่างมาก และปรับใช้กลวิธีการแก้ปัญหาเมื่อประสบปัญหาในการอ่าน นอกจากนี้ ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นซึ่งไม่ใช่ภาษาแม่ (ภาษาไทย) นั้น ด้วยความแตกต่างของภาษาทั้งด้านอักขระและหลักภาษาอันส่งผลต่อการประมวลผลข้อความจากล่างขึ้นบน ผู้เรียนชาวไทยต้องลงมืออ่านอย่างจริงจัง/ตั้งใจอ่านและจำเป็นต้องใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหา เพื่อทำความเข้าใจกับความหมาย และหากเป็นผู้เรียนที่มีความรู้ด้านภาษาไม่เพียงพอ อาจต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในการอ่านสำหรับการประมวลผลทางภาษา เมื่อผู้เรียนพบเจอเนื้อหายาก การเลือกใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหานี้จึงนับว่าจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียน สอดคล้องกับ ฉัตรณรงค์ ชัยเดช (2562) ศึกษากลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษที่มีความสามารถในการเรียนสูงและความสามารถในการเรียนไม่สูง ที่ใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ พบว่า นักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนสูงมีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่านักศึกษาที่มีความสามารถในการเรียนไม่สูง โดยที่นักศึกษาทั้งสองกลุ่มใช้กลยุทธ์อ่านแบบแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมา คือ กลยุทธ์การสนับสนุน และกลยุทธ์แบบองค์รวม ตามลำดับ และสอดคล้องกับ Meniado (2016)

ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาของผู้เรียนและศึกษาความสัมพันธ์ของกลยุทธ์การอ่าน แรงจูงใจในการอ่าน และศึกษาประสิทธิภาพการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษระดับต้น พบว่า ผู้เรียนใช้กลยุทธ์การอ่านอภิปัญญาที่แตกต่างกันปานกลาง เมื่ออ่านเนื้อหาที่เป็นตำราทางวิชาการ และกลยุทธ์ที่ผู้เรียนใช้บ่อย คือ กลยุทธ์การแก้ปัญหา และยังสอดคล้องกับ Wipasiri (2015) ศึกษาเปรียบเทียบการใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยใช้แบบสอบถามที่ดัดแปลงมาจากแบบสำรวจกลยุทธ์การอ่านภาษาอังกฤษ (SORS) พบว่า มีการเลือกใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหามากที่สุดในกลุ่มนักศึกษาคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กลยุทธ์ที่ผู้เรียนมักจะใช้ลำดับรองลงมา ได้แก่ กลุยทธ์การสนับสนุน (3.69) แสดงให้เห็นว่า วิธีการอ่านที่ผู้เรียนใช้บ่อยเพื่อสนับสนุนความเข้าใจความหมายในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ได้แก่ ผู้เรียนมักจะใช้เครื่องมือ เช่น พจนานุกรม เพื่อช่วยแปลความหมายภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย และหากไม่เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน ผู้เรียนมักจะอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา ถอดความเป็นคำพูดของตนเพื่อช่วยให้เข้าใจเนื้อหาและขีดเส้นใต้เน้นข้อความเพื่อช่วยในการจำ สะท้อนให้เห็นว่า เครื่องมือช่วยแปลภาษานั้นจำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยอย่างมาก อาจเนื่องมาจากผู้เรียนส่วนใญ่ให้ความสำคัญกับการแปลคำศัพท์แต่ละคำ ยิ่งรู้คำศัพท์มากเท่าไหร่ ก็ยิ่งทำความเข้าใจสิ่งที่อ่านได้ง่ายขึ้น และผู้เรียนใช้วิธีเรียบเรียงความหมายจากแต่ละคำ/ประโยค โดยการอ่านกลับไปกลับมา อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในปัจจุบันมีโปรแกรมประยุกต์หรือที่เรียกว่า แอปพลิเคชั่นต่างๆ สนับสนุนการสืบค้นความหมายคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นหรือการแปลประโยคภาษาญี่ปุ่น ที่ผู้เรียนสามารถเข้าถึงได้ง่ายผ่านสมาร์ทโฟน/แท็บเล็ต ยิ่งทำให้ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมีแนวโน้มพึ่งพาการใช้เครื่องมือช่วยในการค้นหา คำศัพท์ ช่วยแปลภาษา เพื่อทำความเข้าใจความหมายได้ไวมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ตาม พบการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมน้อยที่สุด (3.45) ในบรรดากลยุทธ์ทั้งสามประเภท ซึ่งพบว่า ผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นมักจะใช้วิธีการพยายามคาดเดาเนื้อหา โดยใช้ประสบการณ์เดิม/ความรู้ที่มีอยู่แล้ว เชื่อมโยงกับสิ่งใหม่ที่อ่าน เช่น คำศัพท์หรือสำนวนที่ไม่รู้ เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่อ่าน และตรวจสอบความเข้าใจ นอกจากนี้ ก่อนเริ่มอ่าน ผู้เรียนมักจะใช้วิธีดูเนื้อหาโดยคร่าวๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อน และใช้วิธีหาเบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) สังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหาเพื่อช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้น สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนมักจะใช้ความรู้ด้านตัวภาษา (คำศัพท์ ไวยากรณ์) เป็นหลักในการอ่านเพื่อความเข้าใจ เมื่อไม่ทราบความหมายก็ใช้การประมวลผลจากบนลงล่างมาใช้เสริม เช่น การคาดเดา การใช้ความรู้เดิม เชื่อมโยงความหมาย หรืออีกนัยหนึ่งคือ ผู้เรียนส่วนใหญ่มักจะให้ความสำคัญกับการใช้กลยุทธ์แบบล่างขึ้นบน ขาดการให้ความสำคัญกับการพิจารณาว่าอะไรคือใจความสำคัญและข้อมูลสำคัญของเรื่อง ซึ่งหากผู้เรียนสามารถแยกแยะประเด็นสำคัญของเรื่องได้ รู้ว่าสิ่งใดเป็นเพียงรายละเอียดที่เสริมใจความหลักอีกที ก็จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจกับความหมายได้อย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น รวมถึงความหมายที่แฝง

อยู่ในเนื้อหาที่ผู้เขียนไม่ได้ระบุไว้ให้เห็นชัดเจน สิ่งนี้นับว่าเป็นทักษะการอ่านที่อาจจะทำได้ยากหากไม่ใช่เจ้าของภาษา อย่างไรก็ตาม การที่ผู้เรียนใช้วิธีการตรวจสอบความเข้าใจในสิ่งที่อ่านด้วยนั้นนับว่าเป็นสัญญาณที่ดี แต่ก็มีความเป็นไปได้ว่า ผู้เรียนอาจไม่ทราบแน่ชัดว่าสิ่งที่ตนเองคิดว่าเข้าใจนั้นถูกต้องหรือไม่ หรือทราบว่าตนเองไม่เข้าใจ แต่ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร

2) ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง (Higher-level) มีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ (Lower-level) โดยมีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหา (Problem-solving strategies) มากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์การสนับสนุน (Support strategies) และกลยุทธ์แบบองค์รวม (Global strategies) ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าความถี่ของการใช้กลยุทธ์ในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมีมากกว่ากลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำในทุกด้าน ซึ่งกลยุทธ์ด้านการแก้ปัญหาที่ผู้เรียนใช้บ่อย เช่น ขณะอ่านผู้เรียนมักจะคาดเดาความหมายของคำศัพท์ อ่านซ้ำเมื่อเจอเนื้อหาที่ยาก ย้อนกลับไปอ่านเมื่อเสียสมาธิและให้ความสนใจกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น พยายามนึกภาพตาม อ่านช้าๆ และระมัดระวังเพื่อเพิ่มความเข้าใจ นอกจากนี้ พบว่าผู้เรียนมักจะใช้กลยุทธ์สนับสนุน เช่น ใช้เครื่องมือช่วย (พจนานุกรม) ในการทำความเข้าใจอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมาย ใช้วิธีการขีดเส้นใต้หรือเน้นข้อความเพื่อช่วยจำ และแปลเป็นภาษาไทยไปด้วยขณะอ่าน และผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์แบบองค์รวม โดยผู้เรียนมักจะพยายามคาดเดาเนื้อหาใช้เบาะแสในเนื้อหา เช่น คำสันธาน คำช่วย รวมถึงใช้ความรู้ที่มีอยู่เชื่อมโยงเนื้อหาเพื่อช่วยเข้าใจความหมายในขณะอ่าน และหลังอ่านเนื้อหามักจะตรวจสอบความเข้าใจและสิ่งที่คาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ การใช้กลยุทธ์ดังกล่าวนี้ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะมีความตั้งใจในการอ่านใช้วิจารณาณในการคิดไปด้วยขณะที่อ่าน เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่อ่านไม่เพียงแค่ผิวเผิน ในขณะเดียวกัน ผู้เรียนกลุ่มนี้ก็มีแนวโน้มในการใช้เครื่องมือช่วยแปล เช่น พจนานุกรม บ่อยๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง มีการใช้กลยุทธ์การอ่านสำหรับการประมวลผลทั้งระดับบนและระดับล่างควบคู่กันไป ทั้งนี้อาจจะเป็นการค้นหาความหมายเพื่อการประมวลผลสู่ความหมายโดยรวม

อย่างไรก็ตาม กลยุทธ์การอ่านที่ผู้เรียนกลุ่มนี้ใช้ ได้แก่ การอนุมาน การใช้พื้นความรู้เดิมที่มีเพื่อช่วยให้เข้าใจข้อความ/เนื้อหา มีการติดตาม ตรวจสอบในขณะอ่าน และประเมินตนเองหลังการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ส่วนใหญ่เป็นกลยุทธ์ด้านทักษะปัญญาขั้นสูงมากกว่า สอดคล้อง กับ Phakiti (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการใช้กลยุทธ์การอ่านกับความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของผู้เรียน ภาษาอังกฤษระดับอุดมศึกษาในไทย พบว่า ในแง่ของความถี่ของการใช้กลยุทธ์การอ่านนั้น ผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านระดับสูงใช้กลยุทธ์บ่อยกว่าผู้อ่านที่ประสบความสำเร็จในการอ่านต่ำที่สุด และสอดคล้อง กับ Pornpun (2010) ศึกษาประสิทธิภาพของความชำนาญในการอ่านที่มีต่อกระบวนการอ่านของผู้เรียนกลุ่ม ที่มีระดับความชำนาญในการอ่านสูงและกลุ่มที่มีระดับความชำนาญในการอ่านต่ำ โดยแบ่งตาม

คะแนนการอ่านและผลการเรียนภาษาอังกฤษ และใช้แบบสอบถามการตระหนักรู้ในกลยุทธ์การอ่านเพื่อตรวจสอบการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียน พบว่า กลุ่มที่มีระดับความชำนาญในการอ่านสูงและกลุ่มที่มีระดับความชำนาญต่ำนั้น มีทั้งความแตกต่างและความคล้ายคลึงกันในด้านความถี่ในการใช้กลยุทธ์การอ่านและลำดับขั้นตอนการใช้กลยุทธ์ และยังสอดคล้องกับ Park (2010) สำรวจการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ พบว่า ยิ่งเป็นผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจสูงเท่าไหร่ ก็มีแนวโน้มที่จะใช้กลยุทธ์การอ่านที่ซับซ้อนมากขึ้น

อย่างไรก็ตาม ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ก็มีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหามากที่สุดเช่นกัน กลยุทธ์การแก้ปัญหาที่ผู้เรียนกลุ่มนี้มักจะใช้บ่อย เช่น การหยุดคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่าน อ่านซ้ำๆ และระมัดระวัง พยายามนึกภาพ/จินตนาการไปด้วย และปรับความเร็วในการอ่านตามสิ่งที่กำลังอ่าน ซึ่งนับว่ากลยุทธ์นี้เป็นการกระทำและขั้นตอนที่ผู้อ่านใช้ขณะที่กำลังอ่านโดยตรง มุ่งเน้นเทคนิคที่ใช้แก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในการทำความเข้าใจข้อมูลนั้น นอกจากนี้ ผู้เรียนกลุ่มนี้มักจะใช้กลยุทธ์การสนับสนุน เช่น การเน้นข้อความที่อ่าน ขณะอ่านมักจะแปลภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย และใช้เครื่องมือช่วยแปลความหมาย เช่น พจนานุกรม สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ มักจะให้ความสำคัญกับกลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบนมากกว่าเพื่อช่วยให้เข้าใจ โดยใช้เครื่องมือเพื่อค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก และผู้เรียนกลุ่มนี้มักจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม ที่มุ่งเน้นการตรวจสอบสิ่งที่คาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่ การสังเกตลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ที่แสดงข้อมูลสำคัญบ่อยๆ อาจกล่าวได้ว่า ด้วยความรู้ทางภาษาด้านคำศัพท์ไวยากรณ์ที่อาจจะไม่เพียงพอ ทำให้ต้องอาศัยการคาดเดาความหมายและต้องการตรวจสอบว่าที่ตนเองเข้าใจถูกต้องหรือไม่ โดยการสังเกตบางจุดที่อาจเป็นข้อมูลสำคัญๆ เป็นต้น

จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า การเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมีทั้งส่วนที่ต่างกันและคล้ายคลึงกัน โดยทั้งสองกลุ่มมีการใช้กลยุทธ์แบบแก้ปัญหามากที่สุด รองลงมาคือ กลยุทธ์แบบสนับสนุนและกลยุทธ์แบบองค์รวม ตามลำดับเช่นเดียวกัน และถึงแม้จะเป็นกลยุทธ์แบบเดียวกัน แต่ผู้เรียนก็มีการใช้กลยุทธ์ย่อยของแต่ละด้านที่มีความถี่ในการเลือกใช้ต่างกัน

นอกจากนี้ *จากข้อมูลการสัมภาษณ์คิดออกเสียง* พบว่า ผู้เรียนมีการใช้กลยุทธ์การแก้ปัญหาบ่อยที่สุดทั้งในกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ กลยุทธ์ย่อยที่ใช้บ่อย ได้แก่ การใช้วิธีคาดเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก แสดงให้เห็นว่า หากเจอข้อความที่ยาก ผู้เรียนทั้งสองกลุ่มมักจะให้ความสนใจหรือให้ความสำคัญกับคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก เพื่อทำความเข้าใจกับสิ่งที่กำลังอ่าน จึงเลือกวิธีการคาดเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จักมาใช้ เพื่อช่วยแก้ปัญหาในขณะอ่าน อาจกล่าวได้ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์จำเป็นต่อการอ่าน เพื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจความหมายของบทความได้ดี นอกจากนี้ พบประเด็นความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงและผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับสูงมักจะให้ความสนใจกับสิ่งที่อ่านมากขึ้น

อ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจ ปรับความเร็วในการอ่าน อ่านช้าๆ และระมัดระวังเพื่อให้แน่ใจว่าตนเองเข้าใจสิ่งที่กำลังอ่าน เมื่อเจอข้อความที่ยาก สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะไม่เพิกเฉยต่อปัญหาที่ประสบเมื่อเจอข้อความที่ยาก โดยให้ความสนใจกับข้อความนั้นมากขึ้น พยายามอ่านอย่างละเอียด และใช้การปรับความเร็วในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านมีแนวโน้มที่จะสัมพันธ์กับความเร็วในการอ่านด้วย เมื่อเจอข้อความที่ยากหรือซับซ้อนขึ้น ผู้เรียนอาจจำเป็นต้องใช้เวลาในการอ่านเพื่อทำความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

ในขณะเดียวกัน เมื่อเจอข้อความที่ยาก ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมักจะใช้วิธีหยุดเวลาและคิดในขณะอ่าน พยายามนึกภาพตามและอ่านซ้ำเมื่อเจอเนื้อหาที่ยาก และผู้เรียนกลุ่มนี้จะไม่ย้อนกลับไปอ่านเลยเมื่อเสียสมาธิ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำ/มีความชำนาญในการอ่านต่ำมีแนวโน้มที่จะใช้เวลาในการอ่านทำความเข้าใจมากขึ้น เน้นการประมวลผลระดับล่าง เช่น การแปลคำต่อคำ ทำให้เกิดความล่าช้า อาจเนื่องจากขาดความรู้คำศัพท์ ดังนั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำจึงเสริมด้วยวิธีพยายามนึกภาพ/จินตนาการตาม และอ่านซ้ำ และเมื่อขาดสมาธิก็จะไม่ย้อนกลับไปอ่านอีก ทั้งนี้ อาจเนื่องจากความล้มเหลวในการประมวลผลระดับล่างทำให้ขัดขวางความเข้าใจและไม่สามารถหาวิธีการแก้ปัญหาหรือปรับเปลี่ยนกลยุทธ์ที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้การอ่านนั้นบรรลุตามเป้าหมายได้

จากผลการศึกษาข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า ผู้เรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะมีการควบคุมการใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสมกับสถานการณ์ได้มากกว่าผู้เรียนกลุ่มที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่ระดับความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นโดยรวมของผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ ซึ่งมีข้อจำกัดในเรื่องความรู้ด้านภาษา ขาดทักษะในการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่าน ทำให้ประสบปัญหาในขณะอ่านมากกว่า และขาดแรงจูงใจในการอ่านเมื่อเจอข้อความที่ยาก ทำให้ไม่เผชิญต่อปัญหาส่งผลให้การอ่านนั้นล้มเหลวได้

นอกจากนี้ พบการใช้กลยุทธ์แบบสนับสนุนมากที่สุดในกลุ่มผู้เรียนมีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง ได้แก่ การถอดความเป็นคำพูดของตนเพื่อให้เข้าใจได้ดียิ่งขึ้น ขณะอ่านแปลจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย คิดเกี่ยวกับเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย และอ่านกลับไปกลับมาเพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กับเนื้อหา ในขณะที่กลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำแทบไม่มีการใช้กลยุทธ์ย่อยดังกล่าวเลย แต่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำเลือกใช้วิธีการอ่านออกเสียงและการขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความเพื่อช่วยให้เข้าใจและจำเนื้อหามากที่สุด สะท้อนให้เห็นว่า กลยุทธ์การอ่านที่ผู้เรียนต้องใช้ความรู้ ความคิด เพื่อการแปลความดังกล่าวนั้น หากผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำและมีทักษะความรู้ ความสามารถทางภาษาญี่ปุ่นในระดับต่ำก็มักจะประสบปัญหาความสามารถในกระบวนการอ่านซึ่งต้องมีความแม่นยำในการประมวลผลตั้งแต่ระดับหน่วยย่อยไปสู่ภาพรวมในการคิดวิเคราะห์

และเชื่อมโยงความคิดกับสิ่งที่อ่านเพื่อให้เข้าใจความหมายได้ ในขณะที่ผู้อ่านที่มีความสามารถระดับสูงจะสามารถจัดการได้ดีกว่า ดังนั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำจึงเลือกใช้วิธีการสนับสนุนความเข้าใจการอ่าน โดยการอ่านออกเสียงสิ่งที่ไม่เข้าใจและการทำเครื่องหมายแสดงประเด็นหลักของข้อความเพื่อช่วยการจดจำและค้นหาความเชื่อมโยงของเนื้อหา ซึ่งขณะที่อ่านผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านระดับต่ำมีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาด้านกระบวนการคิด ที่มีขีดความสามารถจำกัดด้านความจำ เมื่อพบคำศัพท์ที่ไม่รู้จัก/ข้อความที่ซับซ้อน เมื่ออ่านต่อไปเรื่อยๆ อาจจะลืมเนื้อหาบางส่วนไป กลยุทธ์การขีดเส้นใต้จึงเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยได้ ซึ่งอาจไม่ใช่กลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพ/มีประโยชน์มากนักในบางบริบท สอดคล้องกับ 南之園 (1997) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การอ่านของนักศึกษาชาวต่างชาติที่เรียนภาษาญี่ปุ่นระดับกลางและระดับสูงในมหาวิทยาลัยญี่ปุ่น พบว่า ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูงจะใช้กลยุทธ์การอ่านแบบล่างขึ้นบน (กระบวนการอ่านที่จัดการข้อมูลจากสิ่งที่อยู่ล่าง ตั้งแต่ระดับเสียงที่ประกอบกันเป็นตัวอักษร คำ วลี ประโยค ย่อหน้าและสูงขึ้นไปสู่ภาพรวม) น้อยกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำ แต่ไม่พบว่ามีการใช้กลยุทธ์การอ่านแบบบนลงล่าง (กระบวนการสร้างความหมายจากระบบการคิดใช้ประสบการณ์/ความรู้เดิมในการตีความหรือคาดเดา) มากกว่าผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านต่ำกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านต่ำ แต่มีการเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างมากเท่าๆ กับผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง อาจคิดได้ว่า เนื่องจากข้อจำกัดความรู้ด้านภาษา (คำศัพท์ ไวยากรณ์) ไม่เพียงพอ จึงเลือกใช้กลยุทธ์แบบบนลงล่างเพื่อเสริมกลยุทธ์การอ่าน ซึ่งก็ไม่สามารถทำให้อ่านเข้าใจได้

อย่างไรก็ตาม ในด้านการใช้กลยุทธ์แบบองค์รวม พบว่า กลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะใช้กลยุทธ์ย่อย ได้แก่ กำหนดเป้าหมายในการอ่าน พยายามคาดเดาเนื้อหา ตรวจสอบสิ่งที่คาดเดาว่าถูกต้องหรือไม่และตรวจสอบความเข้าใจเมื่ออ่านแล้ว แต่ไม่พบการใช้กลยุทธ์ดังกล่าวในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำเลย ในขณะเดียวกัน ในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงแทบไม่มีการใช้กลยุทธ์การใช้ตาราง ตัวเลขและรูปภาพในเนื้อเรื่องเพื่อความเข้าใจ และใช้ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ที่แสดงข้อมูลสำคัญ แต่พบการใช้ในกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมากกว่า สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีระดับความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงมักจะมีการวางแผนในการอ่าน ตั้งเป้าหมาย ตรวจสอบความเข้าใจตนเองและประเมินตนเองว่าบรรลุการอ่านเพื่อความเข้าใจหรือไม่ เพื่อช่วยในการอ่านทำความเข้าใจมากกว่าการพึ่งพาการสังเกตข้อมูลที่เป็นตาราง รูปภาพ ลักษณะตัวอักษร/สัญลักษณ์ที่ปรากฏในบทความมาเป็นแนวทางในการเชื่อมโยงความหมายของบทความที่อ่าน กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง/มีความชำนาญในการอ่านสูงจะสามารถกำหนดแนวทางในการอ่านที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจได้ดี/ประสบผลสำเร็จในการอ่าน ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำ มักจะใช้กลยุทธ์ขั้นพื้นฐาน และยังไม่สามารถใช้กลยุทธ์ขั้นสูงได้ จึงต้องใช้กระบวนการอ่านแบบล่างขึ้นบน โดยขณะอ่านมักจะจัดการข้อมูลจากหน่วยย่อย (คำ วลี

ประโยค ย่อหน้า สัญลักษณ์ เครื่องหมาย) เพื่อความเข้าใจความหมายไปสู่ภาพรวม เน้นการแปลคำต่อคำที่ต้องอาศัยความรู้ ความสามารถทางภาษาเป็นหลัก และไม่ได้ประมวลผลในระดับที่สูงขึ้น สอดคล้องกับ 橋口 (2002) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้เกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่านของนักศึกษา และความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่า ผู้อ่านที่มีความชำนาญในการอ่านมากจะตระหนักรู้ถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมหรือจากบนลงล่าง ส่วนผู้อ่านที่มีความชำนาญในการอ่านต่ำมีแนวโน้มใช้กลยุทธ์เฉพาะหรือล่างขึ้นบน ที่ผู้เรียนต้องสร้างความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านด้วยความรู้ระดับ คำ วลี ประโยค มากกว่า

จากผลการวิจัยที่ได้จากข้อมูลแบบสอบถามกลยุทธ์การอ่านและข้อมูลจากการสัมภาษณ์คิดออกเสียงดังกล่าวข้างต้น พบว่า มีประเด็นส่วนใหญ่ที่สอดคล้อง/ตรงกันทั้งในกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงและระดับต่ำ โดยผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง/มีความชำนาญในการอ่านสูงมักจะใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่า ซึ่งกลยุทธ์ที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นการประมวลผลระดับบน มีการใช้ทักษะทางปัญญาขั้นสูง ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมักจะใช้กลยุทธ์การประมวลผลระดับล่าง เช่น การจัดการระดับ คำ วลี ประโยค มากกว่า เพื่อเข้าใจความหมาย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัญหาด้านความรู้ทางภาษาและขาดความรู้ ความชำนาญในการใช้กลยุทธ์การอ่านที่เหมาะสม

3) ผลการศึกษาพบว่า กลยุทธ์การอ่าน (กลยุทธ์แบบองค์รวม) มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับสูง แต่ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านใดกับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในระดับต่ำ ผลการศึกษานี้ สะท้อนให้เห็นว่า ผู้เรียนที่มีการใช้กลยุทธ์ในการอ่านมากกว่า มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นสูงกว่า กล่าวคือ ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูงจะมีการใช้กลยุทธ์การอ่านมากกว่า โดยเฉพาะการตระหนักรู้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม ช่วยเพิ่มขีดความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดีขึ้น ซึ่งผู้เรียนกลุ่มที่ได้คะแนนการอ่านสูงนับได้ว่า เป็นผู้มีความชำนาญในการอ่านสูงกว่า ในกิจกรรมการอ่านผู้เรียนมักจะตระหนักถึงกลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวม ซึ่งเป็นกลยุทธ์ที่มีการวางแผนจากการสังเกตหรือจัดการการอ่าน และเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยสนับสนุนกระบวนการอ่านระดับบนที่ต้องใช้ความคิดในการวางแผน ติดตามและประเมินความสามารถในการอ่านอย่างมาก เช่น ผู้เรียนใช้วิธีการคาดเดาเนื้อหาเพื่อการประมวลผลระดับสูง (ความหมายโดยรวม) และใช้การเชื่อมโยงความหมายโดยอาศัยพื้นความรู้เดิม (ความรู้ด้านภาษา และความรู้ทั่วไป) ขณะอ่าน และตรวจสอบความเข้าใจหลังอ่าน กลยุทธ์เหล่านี้ล้วนแต่เกี่ยวข้องกับกระบวนการอ่านที่มีการประมวลผลระดับบน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการช่วยพิ่มความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียนทั้งในขั้นก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังอ่าน ส่งผลให้กิจกรรมการอ่านบรรลุตามเป้าหมายได้มากกว่ากลยุทธ์การแก้ปัญหา (มุ่งเน้นเทคนิคการแก้ปัญหา โดยตรง

ในขณะอ่าน) และกลยุทธ์การสนับสนุน (เป็นกลไกสนับสนุนขั้นพื้นฐาน เพื่อช่วยทำความเข้าใจ) ดังนั้น ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับสูง/มีความชำนาญในการอ่านสูงจะสามารถตระหนักรู้กลยุทธ์การอ่านแบบองค์รวมซึ่งนับว่าเป็นกลยุทธ์ขั้นสูงได้ดีกว่า ในขณะที่ผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านอยู่ในระดับต่ำมักจะใช้กลยุทธ์ขั้นพื้นฐาน แต่ยังไม่มีความชำนาญในการใช้กลยุทธ์ขั้นสูงได้

5.3 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1) ผลการศึกษามีนัยสำคัญบางประการเกี่ยวกับการเรียนการสอน ชี้ให้เห็นว่า ผู้สอนควรที่จะต้องกระตุ้นผู้เรียนให้ตระหนักเกี่ยวกับกลยุทธ์การอ่าน โดยให้คำชี้แนะเทคนิคการอ่านภาษาญี่ปุ่นในวิชาการอ่าน โดยเฉพาะการเสริมกลยุทธ์การอ่านที่ต้องอาศัยทักษะทางปัญญาขั้นสูงให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาในการอ่าน/ผู้เรียนที่มีความชำนาญในการอ่านต่ำ และผู้สอนจำเป็นต้องตระหนักมากขึ้นว่ากลยุทธ์ใดที่ผู้เรียนใช้และกลยุทธ์ใดที่ผู้เรียนไม่ใช้/ยังไม่รู้จักกลยุทธ์นั้นๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาทักษะการใช้กลยุทธ์การอ่านสำหรับผู้เรียนทั้งกลุ่มมีความชำนาญต่ำ/ไม่มีความชำนาญในการอ่าน ผ่านกิจกรรมการอ่าน โดยคำนึงถึงระดับความเหมาะสมกับความสามารถในการอ่านของผู้เรียนอย่างเป็นขั้นตอนได้ เช่น เริ่มจากการสอนให้ผู้เรียนมีความตระหนักรู้ในตนเอง ตั้งเป้าหมายในการอ่าน ฝึกปรับระดับความเร็วในการอ่าน ฝึกสมาธิในการอ่านเมื่อเจอข้อความที่ยากหรือซับซ้อน การถามคำถามที่ส่งเสริมการคาดเดาเนื้อหา การสรุปประเด็นสำคัญของบทความ เป็นต้น นอกจากนี้ สำหรับผู้เรียนที่ยังไม่มีความชำนาญในการอ่านอาจจะต้องค่อยๆ เริ่มจากการฝึกฝนให้รู้จักประเมินตนเองในด้านการอ่าน ว่ามีจุดที่ควรปรับปรุงหรือมีจุดที่สามารถทำได้อย่างไร ผ่านกิจกรรมการจดบันทึกวิธีการอ่านที่ผู้เรียนเคยใช้ได้ผลดี/ควรปรับปรุง และให้ผู้เรียนตระหนักรู้ถึงประโยชน์ของการวางแผนการอ่าน ตรวจสอบ และประเมินความเข้าใจในการอ่านของตนและรู้จักนำกลยุทธ์การอ่านมาใช้อย่างเหมาะสมยิ่งขึ้น นอกจากนี้ กิจกรรมการอ่านเสริมนอกเวลา เพื่อช่วยเพิ่มพูนความรู้ด้านคำศัพท์ให้มากยิ่งขึ้น ก็อาจจำเป็นสำหรับผู้เรียน เนื่องจากความรู้ด้านคำศัพท์ (ความหมายและการใช้) ที่มาก ก็มีแนวโน้มที่จะช่วยให้ผู้เรียนประมวลผลระดับล่างได้เร็วขึ้น ลดการคาดเดาความหมายจากบริบท ซึ่งก็มีโอกาสที่เกิดการคาดเดาที่ผิด ทำให้การประมวลผลในระดับที่สูงขึ้นผิดพลาด/ไม่มีประสิทธิภาพ การอ่านเพื่อเข้าใจความหมายนั้นจึงไม่ประสบผลสำเร็จ

อย่างไรก็ตาม การใช้กลยุทธ์อาจจำเป็นต้องตระหนักถึงความแตกต่างกันของแต่ละบุคคล แม้จะกลุ่มเดียวกัน แต่ก็มีค่าความแปรปรวนภายในกลุ่ม และกลยุทธ์ใดจะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จนั้นคงต้องอาศัยการสังเกต (Anderson, 1984) ดังนั้น ผู้สอนอาจจำเป็นต้องตระหนักถึงการให้การชี้แนะรายบุคคลแก่ผู้เรียน เช่น การสังเกตจากการให้ผู้เรียนจดบันทึกรายการใช้กลยุทธ์การอ่านของตนในแต่ละครั้ง

หรือการสัมภาษณ์พูดคุยสำหรับผู้เรียนที่มีปัญหาในการอ่าน หรือให้การชี้แนะผู้เรียนแบบรวม ก็อาจทำได้ โดยให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนวิธีการอ่านของตนกับเพื่อนและเรียนรู้วิธีการอ่านของเพื่อน เพื่อสามารถส่งเสริมกลยุทธ์การอ่านของนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยกลวิธีที่เหมาะสม

2) ผลการวิจัยพบว่า ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างกลยุทธ์การอ่านกับกับความสามารถในการอ่านของกลุ่มผู้เรียนที่มีความสามารถในการอ่านภาษาญี่ปุ่นอยู่ในระดับต่ำ ผู้สอนต้องคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนกลุ่มนี้ประยุกต์ใช้กลยุทธ์การอ่านเหล่านั้นกับการอ่านเนื้อหาประเภทต่างๆ/ในสถานการณ์ต่างๆ สอนกลยุทธ์ที่หลากหลาย โดยอาจจะเสริมกิจกรรมการอ่านที่ใช้รูปแบบหรือประเภทบทอ่านต่างๆ รวมถึงตรวจสอบประสิทธิภาพและผลการใช้กลยุทธ์ เพื่อให้การอ่านนั้นประสบผลสำเร็จได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้กลยุทธ์การอ่าน เมื่อผู้เรียนอ่านข้อความประเภทต่างกัน และเปรียบเทียบประสิทธิผลการใช้กลยุทธ์การอ่านเหล่านั้น เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบการอ่านที่บทอ่านเป็นประเภทเรื่องเล่าสั้นๆ เท่านั้น และใช้บทอ่านที่มีระดับความยากง่ายเท่าๆ กัน หากใช้บทอ่านที่มีความยากและง่ายต่างกันอาจได้ผลการศึกษาที่ต่างกัน และศึกษาความสัมพันธ์ของระดับความยากง่ายของบทอ่านที่สัมพันธ์กับการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านด้วย

2) ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบผลการศึกษา เช่น ระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นโดยรวม จากผลการสอบวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่น N1-N5 ชั้นปีที่ศึกษาของผู้เรียนที่แตกต่างกันอาจส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจและการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

เตวิช เสวตไอยาราม (2559). กลยุทธ์การอ่านของผู้เรียนภาษาญี่ปุ่นชาวไทยที่มีความสามารถต่างกัน. *วารสารญี่ปุ่นศึกษา, 33*(2), 59-78.

พรพิมล ศุขะวาที (2560). การใช้กลยุทธ์การอ่านเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเชิงวิจารณ์โดยผ่านการเรียนแบบผสมผสานของนิสิตครุศาสตร์เอกภาษาอังกฤษ.*วารสารครุศาสตร์, 45*(2), 72-89.

ฉัตรณรงค์ ชัยเดช (2562). กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ: กรณีศึกษาของผู้เรียนที่มีความรู้พหุระดับ.รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

Akkakoson, S. & Setobol, B. (2009). Thai EFL Students'Use of Strategies in Reading English Texts.*The Journal of KMUTNB, 19*(3), 329-342.

Alderson, J. C. (1984). Reading in a foreign language: A reading problem or a language problem? In J. C. Alderson & A. H. Urquhart (Eds.), *Reading in a foreign language. London:* Longman.

Anderson, N. (1999). *Exploring Second Language Reading*. Toronto: Heinle & Heinle.

Barnard, R., Brookes, H., Pozzo, G., & Rowe, T. (1980). *Reading Strategies*. In G. Cortese (Ed.), Readng in a Foreign Language (pp. 400-415). Milan: Franco Angeli.

Barnett, M. A. (1988). Reading through context: How real and perceived strategy use affects L2 comprehension. *Modern Language Journal, 72*, 150-160.

Bernhardt, E. B. (2005). Progress and procrastination in second language reading. *Annual Review of Applied Linguistics, 25*, 133–150.

Block, E. (1986). The comprehension strategies of second language readers. *TESOL Quarterly, 20*, 463-494.

Carrell, P. L., Gajdusek, L., & Wise, T. (1998). Metacognition and EFL/ESL reading. *Instructional Science, 26*, 97-112.

Goodman, Y.M., Watson, D., & Burke, C.L. (1987). *Reading Miscue Inventory: Alternative Procedures*. New York: Richard C. Owen Publishers, Inc.

Grabe, W. (2009). *Reading in a second language moving from theory to practice.* Cambridge University Press, New York.

Hoang, N.M. (2016). *The relationship between reading strategy use and reading proficiency of*

Vietnamese students in the UK. Northumbria University.Master's Dissertation.

Hosenfeld, C. (1977). A preliminary investigation of the reading strategies of successful and unsuccessful second language learners. *System, 5*(11), 110-123.

Ikeda, M. & Takeuchi, O. (2006).Clarifying the differences in learning EFL reading strategies: Ananalysis of portfolios. *System, 34*, 384–398.

Kamenui, E. J., & Simmons D. C. (1990). *The Prevention of Academic Learning Problems*. London: Merrill Publishing Company.

Karbalaei, A. (2010). A comparison of the metacognitive reading strategies used by EFL and ESL readers. *The Reading Matrix, 10*(2), 165-180.

Li, L. (2014). Textbook reading strategies and its relationship to reading test performance. *Journal of Language Studies, 14*(3), 1-18.

Meniado, J. (2016). Metacognitive reading strategies, motivation, and reading, comprehension performance of Saudi EFL students. *English Language Teaching, 9*(3), 117-129.

Meyers, J. & Lytle, S. (1990). Think-Aloud Protocol Analysis: An Investigation of Reading Comprehension Strategies in Fourth-and Fifth-Grade Students. *Journal of Psychoeducational Assessment, 8*(2), 112-127.

Mokhtari, K., Dimitrov D.M. & Reichard C.A. (2018). Revising the Metacognitive Awareness of Reading Strategies Inventory (MARSI) and testing for factorial invariance. *Studies in Second Language Learning and Teaching 8(2),* 219-246.

Mokhtari, K., & Reichard, C. A. (2008). The Impact of Reading Purpose on the Use of Reading Strategies. In K. Mokhtari & R. Sheorey (Eds.), *Reading Strategies of First- and Second-Language Learners: See How They Read* (pp. 85-97). Norwood, Massachusetts: Christopher- Gordon Publishers.

Mokhtari, K., & Sheorey, R. (2002). Measuring ESL students' awareness of reading strategies. *Journal of Developmental Education, 25*(3), 2-10.

Nyikos, M. & Oxford, R. (1993). A factor analytic study of language-learning strategy use: interpretations from information-processing theory and social psychology.*The Modern Language Journal, 77* (1), 11-22.

O'Malley, J. M., Chamot, A. U., Stewner-Mazanares, G., Russo, R., & Kupper, L. (1985). Learning

strategies applications with students of English as a second language. *TESOL Quarterly, 19*(3), 557-584.

Oxford, R., Cho, Y., Leung, S., & Kim, H. (2004). Effect of the presence and difficulty of task on strategy use: an exploratory study. *IRAL, 42*, 1-47.

Oxford, R. L. (1990). *Language learning strategies: what every teacher should know*. Boston: Heinle & Heinle Publishers.

Park, Y.H. (2010). *Korean EFL College Students' Reading Strategy Use to Comprehend Authentic Expository/Technical Texts in English*. Published Doctoral Dissertation, University of Kansas.

Phakiti, Aek. (2003). A Closer Look at the Relationship of Cognitive and Metacognitive Strategy Use to EFL Reading Achievement Test Performance. *Language Testing, 20*(1), 26-56.

PISA, Thailand. (2018). *รายงาน PISA 2018*. สืบค้นเมื่อ 25 มีนาคม 2563, จาก https://pisathailand.ipst.ac.th/

Oranpattanachai Pornpun (2010). PERCEIVED READING STRATEGIES USED BY THAI PRE-ENGINEERING STUDENTS. *ABAC Journal, 30*(2), 26-42.

Pressley, M., Gaskins, I., Solic, K., & Collins, S. (2006) A portrait of benchmark school: How a school produces high achievement in students who previously failed. *Journal of Educational Psychology, 98,* 282–306.

Sheorey, R., & Mokhtari, K. (2001). Differences in the metacognitive awareness of reading strategies among native and non-native speakers. *System, 29*(4), 431-449.

Mahakaew Vorapon & Srinoparut Sirimon (2017). A Study of L2 Reading Strategies of Medical Science and Medical-Related Students. *RSU International Research Conference 2017, 1*, 346-352.

Jaengsaengthong Wipasiri. (2015). Metacognitive Reading Strategies Used by Thai EFL University Students. *Journal of Graduate Studies in Northern Rajabhat University, 11*, 1-14.

Zhang, L. J., & Wu, A. (2009). Chinese Senior High School EFL Students' Metacognitive Awareness and Reading-Strategy Use. Reading in a Foreign Language, 21(1), 37- 59.

橋口美紀 (2002). 「大学生の読解ストラテジーに対する認識と読解能力との関係につ

いて」『*鹿屋体育大学学術研究紀要』27*, 29-41.
ポクロフスカ・オーリガ (2006).「読解ストラテジーの使用から見た物語文の読解過程ーキエフ国立言語大学における読解指導の改善に向けてー」『*日本言語文化研究会論集』2*, 193-220.
南之園博美 (1997).「読解ストラテジーの使用と読解力との関係に関する研究–外国語としての日本語テキスト読解の場合–」『*世界の日本語教育』*7, 31-44.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามงานวิจัย

<u>วัตถุประสงค์</u> แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เพื่อศึกษากลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านภาษาญี่ปุ่น ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลส่วนตัว ของท่านไปเปิดเผยต่อผู้ใดและจะใช้เพื่อประโยชน์ของงานวิจัยเท่านั้น
**** คำตอบของท่านจะไม่ส่งผลใด ๆ ต่อผลคะแนนในการเรียนของท่าน ****

<u>คำชี้แจง</u> แบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 กลยุทธ์ใน การอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถาม

<u>ตอนที่1</u> ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

<u>คำชี้แจง</u> กรุณาตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ และเลือกข้อที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

1. ชื่อ นามสกุล : _____

2. เพศ ❒ ชาย ❒ หญิง

3. อายุ : _____ปี

4. ชั้นปี : ❒ ปี2 ❒ ปี3 ❒ ปี4

5. E-mail:_____ เบอร์มือถือ _____

6.จนถึงปัจจุบัน ท่านเรียนภาษาญี่ปุ่นมานานเท่าไหร่

❒ 0-2ปี ❒ 3 ปี ❒ 4ปี ❒ มากกว่าปี5

7.ท่านที่สอบผ่านวัดระดับความรู้ภาษาญี่ปุ่นแล้วกรุณาตอบข้อนี้

❒ N1 ❒ N2 ❒ N3 ❒ N4 ❒N5

8. ท่านเคยไปประเทศญี่ปุ่นไหม

❒ ไม่เคย ❒ เคย (จุดประสงค์_____ระยะเวลาที่ไป____)

9.ทำไมท่านจึงเรียนภาษาญี่ปุ่น (สามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

❒สนใจภาษาญี่ปุ่น ❒ใช้พูดคุยกับเพื่อนชาวญี่ปุ่น

❒สนใจวัฒนธรรมญี่ปุ่น ❒จำเป็นสำหรับการทำงานในอนาคต

❒จำเป็นสำหรับการเดินทางท่องเที่ยว ❒อื่นๆ โปรดระบุ (_____)

10. ท่านคิดว่า ท่านมีความสามารถด้านทักษะการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจมากน้อยเพียงใด

5 มากที่สุด ---------- 4 มาก ---------- 3 ปานกลาง ---------- 2 น้อย ---------- 1 น้อยที่สุด

11. ท่านคิดว่า จำเป็นไหมที่ท่านจะต้องมีความถนัดในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ

5 จำเป็นมากที่สุด ---------- 4 จำเป็นมาก ---------- 3 เฉยๆ ---------- 2 จำเป็นน้อย ---------- 1 ไม่จำเป็น

12. ปัญหาที่ท่านมักจะประสบในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจมีประเด็นใดบ้าง

1 รู้สึกไม่สนใจ/ไม่ชอบการอ่าน

2 ขาดความรู้พื้นหลัง (ความรู้ที่ได้รับมาก่อนหน้านี้) เพื่อเข้าใจเนื้อหาที่อ่าน

3 เป็นการยากที่จะจดจ่อกับการอ่านภาษาญี่ปุ่น

4 มีคำศัพท์ที่ไม่รู้ความหมายจำนวนมาก และจำเป็นต้องสืบค้นหาความหมายบ่อยๆ

5 สำนวน ไวยากรณ์ที่ปราฏในเนื้อเรื่องยาก

6 อื่น ๆ โปรดระบุ _____

ตอนที่2 กลยุทธ์ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง กรุณานึกย้อนถึงตอนที่คุณอ่านเนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่นแล้วเลือกคำตอบที่ตรงกับวิธีการอ่านของท่านมากที่สุด/ข้อมูลของท่านจะไม่ถูกเปิดเผยต่อผู้ใด และจะถูกนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของงานวิจัยเท่านั้น

1. กำหนดจุดมุ่งหมายเมื่อฉันอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้

2. จดบันทึกขณะอ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

3. ใช้ความรู้ที่มีก่อนหน้านี้เชื่อมโยงกับเนื้อหาที่อ่านเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

4. ดูเนื้อหาทั้งหมดโดยคร่าวๆ เพื่อดูว่าเกี่ยวกับอะไรก่อนที่ฉันจะเริ่มอ่านอย่างตั้งใจ

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

5. เมื่อเจอเนื้อหายากขึ้น ฉันจะอ่านออกเสียงเพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

6. ฉันคิดว่าเนื้อหานั้นตรงกับเป้าหมายในการอ่านของฉันหรือไม่

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

7. ฉันอ่านอย่างช้า ๆ และระมัดระวัง เพื่อให้แน่ใจว่าฉันเข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านอยู่

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

8. ฉันสังเกตลักษณะความยาวและโครงสร้างของเนื้อหา (เช่น การแบ่งวรรค ย่อหน้า) ก่อนจะอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

9. ฉันพยายามที่จะย้อนกลับไปอ่านเมื่อสับสนเสียสมาธิ

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

10. ฉันขีดเส้นใต้หรือวงกลมเน้นข้อความ เพื่อช่วยให้ฉันจำได้

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

11. ฉันปรับความเร็วในการอ่านตามประเภทของสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

12. ขณะอ่าน ฉันแยกได้ว่าจะต้องอ่านส่วนไหนอย่างตั้งใจ และไม่จำเป็นต้องอ่านเนื้อหาส่วนไหน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

13. ฉันใช้เครื่องมือช่วย (เช่น พจนานุกรม) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

14. เมื่อเจอข้อความยาก ฉันจะตั้งใจอ่านมากเป็นพิเศษ

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

15. ฉันใช้ตาราง ตัวเลข และรูปภาพประกอบในเนื้อเรื่อง เพื่อช่วยเพิ่มความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

16. ฉันหยุดอ่านชั่วขณะเป็นบางช่วง และคิดทบทวนเกี่ยวกับสิ่งที่ฉันกำลังอ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

17. ฉันใช้เบาะแสในเนื้อหา (เช่น คำสันธาน คำช่วย) เพื่อช่วยให้เข้าใจสิ่งที่ฉันกำลังอ่านได้ดีขึ้น

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

18. ฉันถอดความตามความเข้าใจของตัวเอง (เป็นคำพูดของตนเอง) เพื่อให้เข้าใจสิ่งที่ฉันอ่านได้ดีขึ้น

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

19. ฉันพยายามนึกภาพ/จินตนการเพื่อช่วยจำสิ่งที่ฉันอ่านได้

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

20. ฉันใช้ลักษณะตัวอักษรพิเศษ/สัญลักษณ์ เช่น ตัวหนา ตัวเอียง เพื่อแสดงถึงข้อมูลสำคัญ

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

21. ฉันวิเคราะห์และตีความข้อมูลที่ถูกนำเสนอในเนื้อหา/สิ่งที่ผู้เขียนต้องการสื่อ

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

22. ฉันอ่านกลับไปกลับมา เพื่อเชื่อมโยงความหมายที่สัมพันธ์กันในเนื้อหา

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

23. ฉันตรวจสอบความเข้าใจ เมื่ออ่านเนื้อหาแล้ว

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

24. ฉันพยายามคาดเดาเนื้อหาว่าเกี่ยวกับอะไร

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

25. เมื่อเจอเนื้อหายาก ฉันอ่านซ้ำเพื่อเพิ่มความเข้าใจมากยิ่งขึ้น

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

26. ฉันตั้งคำถามกับตัวเองเกี่ยวกับเนื้อหาไปด้วยในขณะที่อ่าน

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

27. ฉันตรวจสอบสิ่งที่ฉันคาดเดาไว้ว่าถูกต้องหรือไม่

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

28. ขณะอ่าน ฉันพยายามเดาความหมายของคำหรือวลีที่ไม่รู้จัก

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

29. ฉันแปลเนื้อหาที่อ่านจากภาษาญี่ปุ่นเป็นภาษาไทย

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

30. ขณะอ่าน ฉันคิดเกี่ยวกับข้อมูลในเนื้อหาเป็นทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาไทย

1 ไม่เคยใช้วิธีนี้เลย 2 แทบจะไม่ใช้วิธีนี้ 3 ใช้วิธีนี้บางครั้ง 4 ใช้วิธีนี้บ่อย 5 ใช้วิธีนี้ทุกครั้ง

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบการอ่านเพื่อความเข้าใจ

คำสั่ง: อ่านเนื้อเรื่องที่กำหนดแล้วตอบคำถาม โดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียง 1 ข้อ

กำหนดเวลาในการอ่านทั้ง 2 เรื่องและตอบคำถาม ภายในเวลา 40 นาที

เรื่องที่ 1

これは、日本のある町で実際に起こったことである。サラリーマンA氏は宝くじ[注1]で800万円という大金を当てた。「これで、ほしかった外車が買えるぞ」。A氏はうれしくて、わくわくした。「しかし、妻に知られたら、『そんなものは買わないで、家のローンの返済にあててちょうだい』と言われるにちがいない」と考えたA氏は、100万円ずつ束にしたその現金を、そっと家に持ち帰り、シーツに包んで押入れにかくしておいたのである。

ところが、これが思わぬ効果[注2]をまねいた。翌日、天気がとてもいいのを見て、妻は押入れのシーツを全部洗濯したのである。あの現金の束が入っていることも知らずに。洗濯が終わって、洗濯機から取り出したシーツの中から、現金の束八つが現れた。びっくりした妻は、とりあえずそれをマンションのベランダに干しておいた。

A氏の娘は2歳のいたずらざかり。ベランダからいろいろなものを道路に落として遊ぶのが大好きだ。夕方になり、妻はベランダの現金がなくなっていることに気づいた。そこへ、A氏が仕事から帰ってきた。妻から話を聞いて慌てて道路を探したが後の祭り。おそらく道路を通りかかった誰かが拾って持ち去ったのであろう。A氏が妻にさんざん叱られたことは、言うまでもない。

注1　宝くじ　ล็อตเตอรี่　　注2　思わぬ効果　ผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิด

問１　「かくしておいた」とありますが、どうしてですか。

１　妻に知られたくない

２　娘に見つかると捨てられるから

３　どろぼうに見つからないように

４　車を買うまでは使わないから

問２　「これ」とはなんですか。

１　天気が良かったこと

２　妻がシーツを洗濯したこと

３　札束をベランダに干しておいたこと

４　札束を押入れにかくしておいたこと

問３　「道路を探した」とありますが、どうしてですか。

１　どろぼうが道路に捨てたと思ったから

２　妻から道路に捨てたと聞いたから

３　娘が道路に落としたと思ったから

４　風で道路に飛んでしまったと思ったから

問４「後の祭り」とありますが、どういう意味ですか。

１　A 氏はお祭りへ行って道路でお金を探した

２　お金がなくなったことに気づいたのは妻がお祭りから帰ってきたとき

３　妻はお金がなくなったことに気づいたのが遅かった

４　なくなったお金を探しに行くのが遅すぎた

問５「叱られた」とあるが、何を叱られたのか。

１　宝くじを買ったこと

２　妻に内緒にしておいたこと

３　会社からの帰りが遅かったこと

４　札束を見つけられなかったこと

問６　A氏について、本文の内容と合っているのはどれですか。

１　A 氏は 700 万円で新しい車を買って 100 万をかくしていた

２　A 氏はマンションの一階に住んでいる

３　A 氏は男の子供が一人いた

４　A 氏は家のローンにお金を返さなければならない

เรื่องที่ 2

もう東京に長く住んでいるフランス人と話していた時のこと。「ヨーロッパの街は整然としていてきれいでいいですね」と言うと、「確かにきれいですけど、東京のようなおもしろさはありませんよ」という返事だった。彼の住んでいる辺りは、大通りからちょっと入ると路地が迷路[注1]のように広がり、すぐ方向が分からなくなる。近代的な[注2]建物の横に、古いお宮やお寺があったりする。鉢植えの花が道にはみ出しておいてある。人々の生活のにおいがする。これがいいのだそうだ。彼はこういう路地を歩き回るのが楽しいと言う。「あれ、こんな所にこんなものが・・・・」という不釣り合いを発見しながら。

パリの裏道を歩いていると、石畳の道の両側にクラシックな石造りの建物が冷たく重々しくそそり立つ。きれいだが、何が出てくるか分からないというようなおもしろさはない。美しい整った街を見飽きた目には、ごちゃごちゃした所がかえって新鮮に映るのだ。

この話は、海外からの観光客を誘致したいという政府には、いいヒントとなるだろう。街はきれいにするだけが能じゃないのだ。

注１　迷路　เขาวงกต　　注２　近代的　ที่ทันสมัย

問１　「こういう路地」というのにあてはまらないのは次のうちのどれか。

１　不釣り合いなものが目に入ってくる路地

２　近代的な建物が整然と並んでいる路地

３　ごちゃごちゃしていてわかりにくい路地

４　人々の生活がにじみ出ている路地

問２「街はきれいにするだけが能じゃない」とはどういうことですか。

１　観光客誘致のためには、街をきれいにする能力が大切だ

２　観光客誘致のためには、街をきれいに掃除する必要はない

３　街をきれいにしてもごちゃごちゃした所はなくならない

４　街はきれいであれば人の心をひきつけるとは限らない

問３　このフランス人について、本文の内容と合っているのはどれか。

１　パリの路地にはいろいろな発見があると言っている

２　東京の路地にはいろいろな発見があると言っている

３　東京の路地は方向がわかりにくくて困ると言っている

４　パリは美しく整った街だからおもしろいと言っている

問４　筆者について、本文の内容と合っているのはどれですか。

１　筆者はフランスの街より東京の方が好きだ

２　筆者が住んでいる辺りには古いお宮やお寺があった

３　筆者はこのフランス人の意見が面白いと思った

４　筆者はこのフランス人の考えを反対した

ภาคผนวก ค
แบบสัมภาษณ์คิดออกเสียง (Think-aloud)

การสัมภาษณ์นี้ ได้ดำเนินการวิจัยหลังจากผ่านไปราว 2-3 สัปดาห์ นับจากการตอบแบบสอบถาม

วัตถุประสงค์ แบบสัมภาษณ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานวิจัย เพื่อศึกษากลยุทธ์ที่ใช้ในการอ่านภาษาญี่ปุ่นตามสภาพจริง ผู้วิจัยจะไม่นำข้อมูลส่วนตัวของผู้ร่วมทำแบบสัมภาษณ์ไปเปิดเผยต่อผู้ใดและจะใช้เพื่อประโยชน์ของงานวิจัยเท่านั้น

**** คำตอบของท่านจะไม่ส่งผลใด ๆ ต่อผลคะแนนในการเรียนของท่าน ****

คำชี้แจง แบบสัมภาษณ์นี้ เป็นการจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนทำแบบสัมภาษณ์คิดออกเสียง (Think aloud) โดยให้ผู้เรียนอ่านเนื้อเรื่องภาษาญี่ปุ่นที่กำหนด พร้อมกับกล่าวความคิดและกระบวนการคิด ที่ใช้ในขณะอ่านออกมาอย่างอิสระ และผู้วิจัยจะมีคำถามกระตุ้นความคิดในการอ่านในระหว่าง ขั้นตอนการอ่าน ระหว่างการสัมภาษณ์ผ่านวิดีโอคอล (Google Meet) จะมีการบันทึกภาพวิดีโอ เพื่อเก็บบันทึกข้อมูลและสามารถตรวจสอบได้ภายหลัง

คำอธิบายเพิ่มเติม

คำถามกระตุ้นความคิดในการอ่าน (reading prompts) ในระหว่างขั้นตอนการอ่านต่างๆ ที่กำหนดนั้น ผู้ทำแบบสัมภาษณ์คิดออกเสียงจะไม่เห็นคำถามล่วงหน้า

1. ขั้นก่อนอ่าน เช่น

คำถาม1 คุณเคยมีประสบการณ์หรือมีความคุ้นเคยกับชื่อเรื่องที่จะอ่านหรือไม่ ถ้ามีจงเล่าอธิบาย

คำถาม2 จากชื่อเรื่อง คุณคิดว่าเรื่องที่กำลังจะอ่านต่อไปนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร เพราะเหตุใดจึงคิดเช่นนั้น

2. ขั้นอ่าน เช่น

คำถาม1 เมื่ออ่านเนื้อเรื่องช่วงแรกจบลง คุณเกิดความคิดหรือรู้สึกอย่างไร เพราะเหตุใด

คำถาม2 ใจความสำคัญในแต่ละย่อหน้าคืออะไร มีวิธีการสังเกตหรือจับประเด็นสำคัญนั้นอย่างไร

คำถาม3 สิ่งที่คุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคยในเรื่องที่อ่านมีอะไรบ้าง เหตุใดจึงมีความรู้สึกคุ้นเคยหรือไม่คุ้นเคย

คำถาม4 เมื่อพบคำหรือข้อความที่ไม่เข้าใจความหมาย คุณทำอย่างไร

3. ขั้นหลังการอ่าน เช่น

คำถาม1 สาระสำคัญที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอในเรื่องคืออะไร เพราะเหตุใด

คำถาม2 คุณคิดว่าจะเกิดเหตุการณ์ใดต่อไปหลังเรื่องที่อ่านจบ

คำถาม3 หากคุณสามารถปรับเปลี่ยนเหตุการณ์บางตอนของเรื่องได้ จะเกิดอะไรขึ้นต่อไป เพราะเหตุใด

คำถามอื่นๆ เกี่ยวกับการเลือกใช้กลยุทธ์การอ่านภาษาญี่ปุ่น

ภาคผนวก ง
ข้อมูลการสัมภาษณ์คิดออกเสียง
(ตัวอย่าง)

A...เดี๋ยวจะให้อ่านภาษาญี่ปุ่น แล้วหนูก็พูดทุกสิ่งที่คิดในขณะที่อ่าน ที่แปลออกมาประมาณนั้น คืออาจจะไม่คุ้นปกติเราไม่ได้มาทำอะไรแบบนี้ เช่น สมมติอ่านๆ ไปแล้ว....แล้วก็เจอ
คันจิอะไรไม่รู้ ก็พูดในสิ่งที่คิด แบบว่า เอ้ยคันจิตัวนี้ไม่รู้จัก แต่เดาว่าน่าจะ.....อะไรประมาณนี้ สะดุดตรงไหนก็บ่นมาได้หมดอะไรอย่างงี้ .....มันก็อาจจะไม่ชินนิดนึงเนอะ

B:เอ่อเล่าตะกุกตะกักได้ใช่มั้ย

A:คือเล่าตะกุกตะกักได้เลย....เอาตามธรรมชาติ ปกติที่เราอ่าน เดี๋ยวเซ่ให้ดูเนื้อเรื่องนะ เห็นใช่มั้ย
เริ่มจากชื่อเรื่องก่อนนะคะ....ค่ะ อันนี้หนูพอจะรู้ความหมายมั้ยคะ

B:เอ่อ ผลลัพธ์ที่คิดไว้ค่ะ .....อ่าทีนี้มันมีคำว่า.....เนอะ...แปลว่าๆ....ไม่.....
อ่าเขาเรียกว่าไง .....อ่า เป็นunexpectedแบบ....
....อ่าใช่ๆๆ ผลลัพธ์ที่ไม่คาดคิดอะไรแบบนี้เนาะ

A: แล้วจากชื่อเรื่อง แล้วก็มีภาพมีอะไร หนูเดาได้มั้ยว่า เรื่องที่จะอ่านต่อไปนี้น่าจะเกี่ยวกับอะไรยังไงคะ แบบสั้นๆ สรุปว่า ผลลัพธ์ในแง่ไหน เกี่ยวอะไร

B:เกี่ยวกับเรื่องเงินรึเปล่าคะ เพราะแบบเห็นรูปเงินมาก่อนค่ะตอนแรกเลย

A:น่าจะเกี่ยวกับเงิน เพราะว่ามีภาพเงินใช่มั้ยคะ

B:มีหวยแล้วหนึ่ง

A:มีหวยตรงไหนหวย
.....คำนี้คือรู้จักใช่มั้ย

B:ค่ะ

A:โอเค แล้วเคยมีประสบการณ์แบบนี้มั้ยคะ ที่ไม่คาดคิดเกี่ยวกับหวยเนี่ย

B:คือ เคยมีค่ะ ซื้อครั้งแรกถูกเลย

B:ซื้อแบบว่าตอนนั้นม.5 แล้วแบบว่าหนูก็แบบซื้อแบบว่ากำลังกินข้าวอยู่ที่บ้านแล้วแบบเขาก็เดินผ่านบ้านหนู พอดีหนูก็เลยแบบได้เห็นแบบป้าหนูก็ดูอยู่หนูก็แบบดูอะไรกันตอนนั้น หนูก็ดูอยู่ ก็เยอะซื้อๆๆซ้ะหน่อย ซื้อเลขวันเกิดตัวเองแล้วแบบงวดนั้นหนูก็ถูก คือแบบว่า กำลังคือ แบบวันที่มันหวยออกตรงกับวันที่แบบหนูเรียนพอดีแล้วแบบว่า มันปกติหวยมันจะออกแบบประมาณบ่ายสามใช่มั้ยคะตอนนั้นหนูก็กำลังกินข้าวอยู่กับเพื่อนอยู่แล้วมันก็แบบเลื่อนไปดูก็แบบ “เห้ยมึงกูถูกหวย” อย่างงี้หนูซื้อแค่ใบเดียวหนูถูกแค่สองตัว ตัวล่าง... รึเปล่า สองพัน

A:ก็เยอะนะ สองพัน

B:หนูก็แบบไปบอกแม่ แม่ๆ หนูถูกหวยครั้งแรกเงี้ยะ แล้วคือแม่ก็บอกว่า แม่ก็ถูก ก็แบบเอ้า แล้วคือแบบหนูก็แบบไปบอกที่บ้านบอกป้าแบบหนูถูกหวยๆ แล้วคือแบบว่า งวดนั้นหน่ะมีแม่หนูอะซื้อ แล้วก็มีพี่หนูอะซื้อ พี่หนูถูกไปหมื่นกว่า

A:โอ้โห

B:แล้วคือแม่หนูอะถูกไปแปดพัน แล้วคือ เหมือนแบบพร้อมใจซื้อกันทั้งบ้าน แล้วคือ แบบหนูก็....

A:เลขเดียวกันด้วยปะ

B:ใช่ คือ สองตัวหลังหมดเลยค่ะ ก็คือหนูอะซื้อ เพราะว่ามันเป็นเลขวันเกิดหนุ แล้วคือที่บ้านก็บอกว่าซื้อเพราะว่าเป็นเลขวันเกิดหนูเหมือนกัน แล้วคือกลายเป็นว่าทุกคนถูก เพราะเลขวันกิดหนู แล้วคือหลังจากนั้นก็ไม่ถูกอีกเลย หนูก็แบบตั้งใจมุ่งมั่นในการซื้อหวยมาก แบบมาทีไรหนูก็แบบเอาเลยค่ะเอาเลย แล้วหลังจากนั้นหนูก็ไม่ถูกอีกเลย

A:นี่ไงวันเกิดปีละครั้ง

B:คือ ถามว่าหนูอยากซื้อมั้ย คือหนูก็อยากซื้อ คือแบบหนูก็คาดหวังให้มันถูก หนูก็ไม่ได้หวังอะไรมาก หนูก็แค่หวังให้ได้รางวัลที่1 แค่นั้นแหละ

B:โอเค อ่ะทีนี้ลองเริ่มอ่านเลยนะคะ อ่านแล้วก็ลองแปลความหมาย แบบว่าพูดออกมาให้เซย์ได้ยินอะนะ สิ่งที่คิด อ่ะเริ่มเลย

B:....แบบว่าไอ้เนี่ยๆ คือหัวเรื่อง ที่บอกเนี่ยมันเกิดอ่า...ที่จริงมันเกิด....ไอ้เมืองเนี้ยะ มันเกิดเรื่อง เรื่องอะไรสักอย่าง เป็นเรื่องที่แบบ.....ความจริง ความจริงแล้วมันเกิดอะไรสักอย่าง มีเรื่องที่แบบเกิดขึ้นมา.... แบบว่ามีพนักงานเงินเดือนคนนึงเนี่ย แบบว่าพนักงานเงินเดือนคนนึงถูกหวยประมาณแปดร้อยล้านเยน....
อ่า...เนี่ยเป็นสิ่งที่แบบว่า..อยากได้หรอ ..สามารถ..ไม่สามารถซื้อได้ค่ะ.....คือ ไอ้คนที่ ไอ้Aเนี่ย เค้าแบบว่าดีใจแล้วก็....แบบตื่นเต้นอะค่ะ....เอ่อ ...แปลว่าไรวะ แต่ว่า อ๋อ..คือ..ไอ้คุณAเนี่ย เขาคิดว่า แต่ว่าถ้าภรรยารู้เนี่ยของ..แบบมันจะต้องเอาไปซื้อของแบบนั้นไม่ได้แน่เลย อ๋อ ไอ้ตัวที่เป็นตัวข้างนอกกับตัวรถมันน่าจะดูแบบว่าตัวรถเปิดประทุนรึเปล่า รถข้างนอก...

A:อ่า..เดาใช่ไหมคะ

B:ค่ะ แบบว่า..ซื้อไม่ได้แน่เลย ซื้อของอย่างงั้น ก็คือ ไอ้ซื้อพวก..แบบรถ..แบบนั้น อะค่ะ คือ..เขาจะต้องเอาไปจ่ายค่าสินบน แบบหนี้สินอะ... เขากู้รึเปล่า...เป็นเงินกู้ที่แบบ..ต้องจ่ายค่าบ้านไรพวกนี้ ไม่มีทางที่จะแบบจะไปซื้ออย่างงั้นได้แน่.....ภาษีรึเปล่า.....

A:อ่า..เดาว่าเป็นภาษีนะคะ

B:ค่ะ พอกลับบ้านไปเนี่ย อย่างน้อยก็น่าจะต้องจ่าย..จ่ายภาษีประมาณร้อยล้าน อ๋อ ไม่..เขาก็เลย น่าจะเก็บเงินไว้ประมาณร้อยล้าน แล้วพอเขาจะกลับบ้านไปเนี่ย เขาก็อาจจะเอา เอาห่อเสื้อไว้ เอาเงินห่อเสื้อไว้อะค่ะ..แล้วก็ปุ่มกด เตรียมปุ่มกด มีปุ่มกดเอาไว้ด้วย.... แต่ว่า ไอ้ผลลัพธ์อันนั้นอะ ไม่เป็นอย่างที่คาดคิด คิดว่า....ทุกวันหรอ...อากาศเนี่ยเพราะว่าแบบมันดีมากเลยพอดูแล้วอากาศมันดีมากเลย คุณภรรยาเขาก็เลยเอาผ้าไปซักทั้งหมด แบบกดปุ่มซักเสื้อผ้าอะค่ะ.....อา..มันเหมือนตัว...ตัว...อะ ใช่ป่าววะค่ะ..อันนี้ไม่แน่ใจ...แบบว่า ..แบบว่า..ไอ้เงิน ไอ้เงินนั้นน่ะ มันก็..เขาไปด้วย...แปลว่า.....เป็นภาษาเขียนค่ะ อ่า.....แบบว่า พอเขากดเครื่อง...กดไอ่เครื่องเครื่องซักผ้าเนี่ย.... จากข้างนั้น มันก็มีเงิน มีแบงค์ออกมาเป็นใบเหมือนแบบช่อดอกไม้ เป็นเงินมันออกมาหกใบ.....ภรรยาเนี่ยก็ตกใจ เป็นภรรยาที่ตกใจ.....อะไรไม่แน่ใจ.... มันเป็น..หมดเลยอะเดาไม่ได้อะ แล้วก็.....หนูเคยเจอในเพลงอะนะไม่แน่ใจ....เพดาน เหรอคะ

A:เดาว่าเป็นเพดานเหรอคะ

B:ค่ะ งง...เกี่ยวไร.... ดาดฟ้ารึเปล่า ดาดฟ้าของแมนชั่น...

A:อ่า..เดาว่าเป็นดาดฟ้า

B:เอ่อ..ที่ดาดฟ้า.....เอ่อ..ลูกสาวของคุณเอเนี่ย เขาอายุสองขวบ ที่เก็บได้หรอ....ของเอ่อ...ของที่มันตกมาจากเพดาน เอ่อ..ดาดฟ้า ...ก็ชอบ ...ชอบกางเล่น ชอบเล่นไอ้ของพวกนี้ พอมันตกลงมา ตกลงมาจากถนนเนี่ย เขาก็แบบ..ชอบเล่นอ่ะ ชอบเอาเงินไปโยนเล่นอะไรประมาณนี้.....อ่า..พอมันตกมา อ่า..ตกมาตอนเย็นค่ำๆเนี่ย ภรรยาเนี่ยก็เอาเงิน เงินนั้นพอมันไม่อยู่ พอไม่อยู่แล้วเขาก็แบบ..รู้สึกแบบ...ต้องระวังอะไรปะ.....

A:....หรือคะ

B:ระวังไม่ให้เงินหาย.....หลังจากนั้นคุณเอเนี่ย ก็กลับมาจากที่ทำงาน.....หลังจากฟังภรรยา...อันนี้ไม่แน่ใจค่ะเดาว่าเป็นอะไรดี.... ก็ไป..หลังจากนั้น ก็ไปหา... ไปหารึเปล่า.....

หลังจากนั้นเนี่ย ก็ไปหาตามถนน ..อ่า...หลังจากนั้น ก็ไปที่เงินเทศกาล.....เป็น..แบบว่า...พวกคำเชื่อม คำconjunctionหรอคะ คำสันธานไรงี้รึเปล่า..... ไอ้ตัว....มันคือ...ตัวจ่ายรึเปล่า.....เก็บหรอ..ใครก็ไม่รู้มาเก็บไปรู้สึกว่ามีใครก็ไม่รู้มาเก็บเงินเนี้ยะ ไปที่ถนน.....คุณเอเนี่ย พนักงาน A เนี่ยก็ถูก.. ถูกภรรยาด่าเหรอค่ะ ด่าเรื่องเรื่องนี่คือแนวแบบ คำฟิล..หรือแบบ..คำวัน ไม่ใช่..ไม่มีคำจะพูด...จนถึงตอนนี้ก็ยังไม่พูดกันหรือไม่มีคำจะพูดค่ะ

A:อ่า..โอเคนะคะ ทีนี้ คำถามนะคะ พารากราฟแรกเนาะ เนื้อเรื่องในท่อนแรกเนี่ย ใจความสำคัญคืออะไร ลองสรุปอีกทีสิคะ

B:ใจความสำคัญของเรื่องก็คือ หลักๆ คือ พนักงานเงินเดือนเอเนี่ย เขาถูกหวยแปดร้อยล้านเยนค่ะ แล้วเขาก็ตกใจว่า จะเอาเงินไปไว้ไหนดี

A:อันนี้คือย่อหน้าแรกนะคะ

B:กลัวว่าภรรยาจะรู้ค่ะ...

A:อ่า..ย่อหน้าที่สอง

B:อ่า..พารากราฟที่สองคือ ตัวภรรยาเนี่ย คือ..เห็นว่า มันอากาศดีก็เลยเอา เอ่อ..ด้วยความที่เขาเอาเงินไปซ่อน เอ่อ..คุณ A เนี่ย เอาเงินไปซ่อนพอภรรยา เห็นว่าอากาศดีเขาก็ซักผ้า แล้วก็เห็นเงินแฉลบออกมา เขาก็เลยเริ่มรู้เรื่องว่ามันเป็นยังไงอะไรประมาณนี้ค่ะ

A:ย่อหน้าสุดท้ายล่ะคะ เรื่องตอนสุดท้าย

B:ย่อหน้าสุดท้าย อ่า..เงินเนี่ย มันก็น่าจะปลิวอะไรประมาณนี้ เพราะว่าเขาเอาผ้าไปตาก ถูกมั้ยคะ เอ่อ..แล้วคือคราวนี้เงินมันก็เหมือนปลิวลงตกถนน แล้วลูกสาวเนี่ยเขาก็เหมือนดื้ออ่ะ ด้วยความที่สองขวบก็ดื้ออะไรประมาณนี้ เขาก็เลยกังวล ภรรยาเนี่ยก็เลยกังวลว่า..แบบว่า จะทำไง แบบไม่ให้เงินหาย ก็แบบ..ต้องไปตามหาอะไรประมาณนี้อีก ก็เลยมีการคุยกับ.. เอ่อ..ตัวคุณ A ว่าหื้ยเราจะเอาอะไรกิน คุณต้องไปหาเงินนะ อะไรประมาณนี้ค่ะ

A:แล้วสรุปว่า เงินหายหรือยังไม่หายคะ

B:อันนี้เงินหายแล้วค่ะ หายไปแล้วค่ะ เพราะว่าลูกสาวเป็นคนทำ แบบ..ทำโยนเล่นอะไรประมาณนี้

A:อ่า..โอเค ...ใจความสำคัญของตรงนี้คืออะไร หนูมีวิธีการสังเกตุหรือจับประเด็นยังไงคะ

B:ถ้าเป็น ถ้าสมมติว่า แบบ..ไอแพด หรือเป็นหนังสือ หนูจะไฮไลท์คำหลักๆไว้ค่ะ คือ..หนูจะมีไฮไลท์สองสี คือไฮไลท์คำที่ไม่รู้กับไฮไลท์ word ที่น่าจะแบบเดาทางได้ คือหนูจะแบบ skimming มาก่อนตอนแรก แล้วค่อยสแกนทีหลัง หนูแบบลูบๆตัวอักษรก่อน แล้วแบบ..ดูด้วยสายตา แบบเดา..แบบเห็นคีย์อะไรมันสำคัญๆ..เออ...น่าจะมีอันนี้เกี่ยวกับอันนี้ topic อันนี้คือ ยังไม่รู้ detail มัน แต่รู้ว่า topic เกี่ยวกับอะไรประมาณนี้ค่ะ

A:โอเค แล้วจากเนื้อเรื่องที่อ่านนะคะ สิ่งที่คุ้นเคย เหมือนแบบว่าคำศัพท์ไวยกรณ์อะไรก็แล้วแต่ที่รู้จักหรือคิดว่าเคยเรียนมาแล้ว คิดเป็นเปอร์เซ็นมีประมาณเท่าไหร่จาก ร้อยเปอร์เซ็นของเรื่องนี้

B:ให้ 65 ค่ะ

A:65 เองหรอ

B:หื้ย..จริงหรอ คือหนู ไม่ใช้คำว่าหนูไม่มั่นใจ คือหนูรู้สึกว่าบางคำอะ เราเคยเจอมาแล้ว แต่..คือถ้าคำไหนที่เราเจอมาแล้ว แต่เราอะยังไม่รู้ หนูจะตีเป็นความหมายไม่ได้เลยอะ

A:อ๋อ คำไหนที่เจอมาแล้ว แต่ว่าอาจจะจำไม่ได้หรือคุ้นๆ ใช่มั้ยคะ

B:ใช่ค่ะ คือหนูจะตีว่า มันไม่ได้เลย เพราะว่าถึงเราจะเจอ แต่เราก็ไม่รู้ความหมายมันอยู่ดี งั้นมันก็แปลว่า.. มันไม่ได้..หนูก็เลยโอเคไม่ได้.. ถ้าอันไหนได้คือได้....

A:คือต้องเป๊ะแบบเห็นแล้วรู้ใช่มั้ย

B:ใช่ มันต้องเห็นแล้วรู้ คือมันไม่มี.. หนูชอบ moment ที่แบบ ..อันนี้มันคุ้น เราไม่ต้องมาทำเหมือนแบบว่า.. เรารู้คือเราไม่รู้เราก็บอกว่าไม่รู้

A:อ่า..โอเค แล้วตอนที่เจอคำศัพท์ที่ยากหรือว่าข้อความที่ไม่เข้าใจความหมายเนี่ย ..ทำยังไงคะ

B:อ่า..คือหนูจะ trick คือดู.. ดูให้จบลูกน้ำอะค่ะ แล้วก็แบบ..มานั่ง แบบ..มันจะต้อง..มันเป็นฟีลที่แบบว่า.. เข้าใจ ..คือหนูเรียงออกมาเป็นภาษาแบบคำพูดไม่ได้ แต่คือแบบ..น่าจะใช่ ..คิดว่าเดาแบบลูบๆ คำ แล้วแบบ..น่าจะใช่หรืออะไรประมาณนี้ค่ะ ดูจากด้านหลังมาก่อน แล้วแบบ.. ถ้าเราแปลจากหน้า มันก็คงจะไม่ค่อยได้อ่ะ ส่วนใหญ่มันจะชอบสะดุดไอ่ประโยคที่มีตัว... มาคั่นอะไรประมาณนี้ เพราะว่าแบบ..หนูไม่รู้ว่าจะใช้...จะแปลมันไปทางไหน

A:อะไรมาคั่นนะ

B:ไอ้ไวยากรณ์ที่มันเป็น...อะค่ะที่มันเป็น.. ใช่อะไร ประมาณเนี่ยะ ที่มันระบุแบบมันอยู่ตรงไหน คือหนูไม่ค่อยแน่ใจว่ามันแบบจะใช้จะแปลออกมาเป็นคำพูดยังไง

A:แล้วจากเนื้อเรื่องนี้มีประโยคไหนที่แบบว่าทำให้สับสนมากที่สุดคะ มีมั้ยอยู่ช่วงไหนมีมั้ย

B:ก็มีเอ่อ.....ค่ะ แล้วก็มี.....ค่ะ ที่คิดว่างงที่สุดแล้ว เพราะว่า เนี่ยหนูสะดุดตรง...คือแบบเพราะว่ามันเป็น.... รู้สึกว่า ไอ้ตัวที่มันเป็น.....แปลยากกว่าที่มันเป็น....รู้สึกว่าไอ้การที่ให้...มาอะ มันทำให้เราเดาทางได้อะค่ะว่า.... มันจะไปในลู่ทางไหน หนูอะเคยเรียนภาษาจีนมาแล้ว คือแบบ..หนูพอจะรู้ว่าแบบ..ตัวนี้ความหมายมันน่าจะอย่างงี้นะ แล้วภาษาญี่ปุ่นกับภาษาจีนมันก็คงจะแบบ..เชื่อม..มันก็มีบางอย่างเชื่อมกันอยู่

A:แล้วเวลาอ่านแล้วแปลเนี่ยนะคะ ปกติอาจจะเป็นอ่าน text นี้หรืออ่านภาษาญี่ปุ่นตอนอื่นอะ น่าจะให้ความสำคัญกับความต้องรู้คำศัพท์ทุกตัวอะไรรมั้ยคะหรือต้องเก็บรายละเอียด

B:ใช่ค่ะ คือต้องรู้ คือหนูต้องรู้ทุกตัว คือแบบ..ถ้าสมมติหนูแปลเพลงอย่างเงี้ยะ หนูไม่รู้คำศัพท์อันไหน หนูจะต้องหนูต้องหาคำศัพท์ก่อน คือหนูไม่มีทางที่จะมาแบบ..แปลเลย แล้วแบบค่อยมาหา หนูจะหาไว้รวดเดียว แล้วมานั่งแปลเอาทีหลังค่ะ

A:ก็คือ เน้นการเปิด dictionary หาศัพท์ก่อนใช่มั้ยคะ

B:ใช่ คือหนูชอบรู้แบบ..ภาษามันจะเรียนอะไร คำศัพท์เราต้องเน้นไว้ก่อนอะค่ะ คือเหมือนถ้าเราไม่รู้คำศัพท์เนี่ย แล้วเราจะพูดกับเขาเราจะพูดยังไง

A:แล้วใช้ dictionary อะไรอยู่

B:อ่า..ถ้าเป็น dictionary ..แบบ dictionary เป็นสมุดเป็นเล่มๆ อะ คือหนูไม่มี.. แต่ถ้าเป็นแบบ dictionary ออนไลน์หนูจะใช้....เป็น app หนูไม่รู้มันเป็น app ของอะไรของ.. ไม่ใช่ของประเทศไทยแน่ๆอะ ใช่ มันเป็น app ..น่าจะเป็น app ของญี่ปุ่นอังกฤษไรประมาณนี้

A:คือโหลดเข้ามือถือได้หรอคะ

B:ใช่ค่ะ มันโหลดเข้ามือถือได้ แล้วก็จะมี...ที่เป็น app ของไทย มันจะมีแบบบางคำอย่างงี้ก็หาไม่ได้....เป็น dictionary ของคนไทยบางคำมันก็หาไม่ได้ แบบบางคำน่าจะก่าเกินหรือใหม่เกิน มันก็หาไม่ได้แต่.....มันครอบคลุมกว่า

A:อ๋อ มันครอบคลุมกว่า แล้วมันแปลญี่ปุ่นเป็นอังฤษหรือแปลญี่ปุ่นเป็นไทย

B:ญี่ปุ่นเป็นอังกฤษค่ะ ไอ้ตัว....คือแบบมันดี แล้วมันก็แบบมีhistory แบบเราดูเราแปลตัวไหนไปบ้างอะไรประมาณนี้อะค่ะ

.....

A:โอเค อ่าปกติเวลาอ่านเนี่ย มักจะใช้วิธีการสังเกตุพวกโครงสร้างประโยคอะไรบ่อยมั้ยคะ

B:โครงสร้างประโยคอะไรหรอคะ

A: กริยาคืออย่างเช่นประธานคืออะไร กรรมคืออะไร ส่วนขยายหรือการแบ่งวรรคย่อหน้าของเนื้อเรื่องอะไรเงี้ยะค่ะ

B:ถ้าเป็นเรื่องการแบ่งวรรคย่อหน้าก็จะดูตรง...อะค่ะ แต่ถ้าส่วนขยาย ก็น่าจะดูพวกแบบพวกconjunction พวกแบบคำเชื่อมไร พวกเอ้ย พวกแบบพวกคำสันธานไรงี้

A:อ้อ คำเชื่อมประโยคไรงี้

B:ก็ดู พอจะดูได้แต่คือแบบแต่ถ้าแปลออก มันคือแบบภาษาไทยมันเข้าไม่ถึงอะ

A:แล้วทำยังไง เคสแบบนั้น

B:บางทีหนูก็แบบไม่เข้าใจแบบ....คำแบบว่า คือแบบ..แล้วมันเหมือนแบบ..สมมติไวยากรณ์มันแบบ..สมมติเป็น....แล้วข้างหน้ามันใส่...きっと　はずだอย่างเงี้ยะ ก็ก็ไม่รู้จะแปลยังไง คือแบบจะเน้นเข้าใจอีกหรอ แบบแน่ๆ ....แน่ๆๆๆ หนูก็แบบงง คือแบบ..มันต้องมีfeelingเข้าไป คือแบบ..เขียนออกมาเป็นตัวหนังสือไม่เข้าใจ คือแบบ..ถ้าพูดออกมามันอาจจะแบบ..ให้feelingที่แบบ..มั่นใจมากกว่านี้ แบบว่า..มันต้องถูกแน่ๆอะไรประมาณนี้ ไม่รู้จะใส่เข้าไปทำไม คือแบบ.. อาจจะแบบ.. ใส่เพื่อแบบ.. feelingรึเปล่าให้รู้รึเปล่าว่า แบบ..เฮ้ย เออ..มั่นใจมากๆประมาณนี้

A:แสดงว่าบางครั้งเราเจอคำที่ hardcore หรือเจอสำนวนที่ไม่แน่ใจ การที่เราพูดเปล่งเสียงออกมาเนี่ยทำให้เราเข้าใจมากยิ่งขึ้นหรือทำให้นึกออกอะไรประมาณนั้นรึเปล่า

B:ใช่ค่ะ คือแบบว่าหนูจะแนวแบบ..พูดคนเดียวอะ คือหนูจะพูดออกมาแบบ..ยังไงวะ แบบอะไรประมาณนี้อะค่ะ รู้ว่าถ้ามันเขียนออกมาตามตัวหนังสือแบบ..ไม่เข้าใจ แต่แบบ..อาจจะแบบ..ไม่อิน

A:แล้วปกติอ่านไปแล้วมักจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องไปด้วยมั้ยคะ

B:อย่างน้อยคำถามแรกที่อยู่ใน..คือ อะไรวะ อย่างแรกเลย เออใช่ๆๆ..อะไรแบบเนี้ยะ แบบยังไงวะ แบบเออ..แล้วยังไงต่อ สรุปมันยังไงกับใคร มันจะแบบ.. ถ้าแบบถ้าสมมติเราแปลเรื่องนี้ แบบว่า.. แปลถูกๆ แบบว่า..พอจะแบบ..ต่อแบบ..ต่อให้มัน ในเรื่องราวได้ มันสมมติว่า พอไปเจออีกประโยค ประโยคถัดไป เราแปลแบบ..เราแปลไม่ถูก เอ้าสรุปยังไงวะ มันเหมือนแบบ..มันสะดุด มันแบบว่า มันควรจะแบบแปลในทางเดียวกันอะค่ะ

A:เวลาเจอข้อความที่เข้าใจยากหรือซับซ้อนเนี่ย มักจะใช้เวลาในการอ่านตรงนั้นซ้ำๆ มั้ยคะ

B:โห นานมากค่ะ ประมาณ5นาที เกือบ10นาทีเลยอะ
ถ้าไม่เข้าใจแบบว่า..ถ้าแบบสมมติเป็น....หลายตัวอย่างเงี้ย หนูก็จะไม่เข้าใจอะ มันฟีลเหมือนแบบ..
เอ๊ะ...เหมือนจะเข้าใจ แต่ก็เข้าใจไม่สุด ไรเงี้ย ถ้าเกิดหนูเข้าใจไม่สุด ก็แปลว่าไม่เข้าใจ แต่คือแบบ
ถ้ามันสะดุดตรงไหนไป มันก็เหมือนแบบไม่ได้เลย มันก็เหมือนหลุดไป ชอบแบบ..เก็บแบบรวดเดียว
ให้หมดอะค่ะ
A:แล้วเรื่องการบริหารเวลา ความเร็วในการอ่านเช่น จะต้องโฟกัสไปที่แบบว่าตรงเนื้อเรื่องช่วงนี้ อ่านเร็ว
เนื้อเรื่องช่วงนี้ต้องอ่านช้าหน่อยอะไรอย่างเงี้ยค่ะ ได้โฟกัสอะไรแบบนั้นไหม
B:เอ่อ..ถ้าเป็นแนวเหมือนกับเล่าเรื่อง หนูไม่ได้โฟกัสค่ะ เพราะว่าแบบ..หนูก็เหมือนแบบ..อ่านๆ ไป อันไหนที่
น่าจะเว้นว่างได้ อันไหนที่น่าจะใส่ได้พวก...พวก...อะไรประมาณนี้ก็ทำได้เท่าที่เราจะทำ แบบ..อาจจะแบบไม่ถูก
ถูกตามที่แบบ..คนญี่ปุ่นเขาอ่านเป๊ะๆ อย่างเงี้ยค่ะ
A:แล้วเวลาอ่านชอบใช้การจินตนาการนึกภาพเหตุการณ์ไปหรือเป็นการนึกภาพforcast เหตุการณ์ที่ยังไม่ได้
อ่าน แต่น่าจะเกิดขึ้น อะไรแบบนี้ตามไปด้วยมั้ย
B:ก็..ถ้าเป็นแรก ก็คือจะ skimming ก่อนว่า เรื่องมันควรจะเป็นแนวทางนี้อะค่ะ แล้วพอถ้ามาอ่านแล้วก็ค่อย
มาแบบใส่ detail เข้าไปที่หลังมันก็แบบค่อยๆเพิ่มแบบ..เราจะได้แบบนึกภาพตามได้มากขึ้น
A:ปัญหาในการอ่านภาษาญี่ปุ่นเพื่อความเข้าใจ อะไรเป็นปัญหาสำหรับเรามากที่สุด
B:ไวยกรณ์ค่ะ
A:ไวยกรณ์ใช่มั้ยคะ
B:อ่าพวกไวยากรณ์แล้วก็แบบพวกอันที่เขาเล่นประโยคพวก...มันจะมีที่แบบพูดยาวๆแล้วมันก็จะแบบประโยค
ต่อมา...อ๋อ มันอาจจะเข้าใจ แต่ครั้งมันอาจจะยังไม่เข้าใจ ช่วงหลังๆ ก็จะ อ๋อ..ไอ้เนี่ย.....
A:คิดว่าคำศัพท์มีส่วนที่เป็นเป็นปัญหาสำหรับเรามั้ยหรือว่าไม่
B:หนูรู้สึกว่าคำศัพท์เป็นปัญหามากกว่าไวยากรณ์นะ บางที รู้ว่าไวยกรณ์คือแบบว่า พอเราโตมาตอนแรก
หนูคิดว่าไวยกรณ์ยากกว่าคำศัพท์ แต่ตอนนี้หนูคิดว่าคำศัพท์ยากกว่าไวยกรณ์เพราะว่าเราเหมือนแบบ..
ยิ่งโตมาพอเรียนซึ่งหนูก็เรียนไวยกรณ์บางส่วนก็จะเริ่มมีส่วนที่แบบซ้ำกันเรื่อยๆอะค่ะ แต่แบบว่า ถ้าเป็น
คำศัพท์เนี่ยมันไม่มีที่สิ้นสุดอะ มันเหมือนแบบ..เกิดคำศัทพ์ใหม่ๆ ตลอดเวลาเลยภาษาญี่ปุ่น
.....มันจะมีบางส่วนที่แบบว่า มันแปลได้ออกมาแล้ว มันก็เหมือนกันแค่แบบว่าภาษาไทยมันไปไม่ถึงอะ
A:แล้วจะมีวิธีการแก้ปัญหายังไง คิดว่าจะทำไงให้พัฒนา skill การอ่านของตัวเอง
B:ก็น่าจะเป็นฟีลแบบ..ต้องฝึก ก็เหมือนเวลาเราทำข้อสอบ ก็เจอข้อสอบบ่อยๆ อะค่ะ ก็ต้องฝึกอ่านบ่อยๆ
จับเวลาให้ตัวเองเหมือนตอนแบบสอบเข้า แบบจะสอบpatเข้าม.6เข้ามหาลัยประมาณนี้เลยค่ะ
A:แล้วปกติชอบอ่านหนังสือมั้ยคะ หนังสืออะไรก็ตามที่อาจไม่ใช่แค่หนังสือภาษาญี่ปุ่น

B:เอาจริงๆ คือหนูไม่ค่อยอ่านหนังสือแบบว่า.. ถ้าอ่านหนังสือก็ชอบอ่านการ์ตูนมากกว่า แต่ก็ไม่ได้ชอบอ่านอะไรขนาดนั้น

A:ไม่ได้อ่านอะไรที่เป็นพารากราฟเป็น text ยาวๆ อย่างงี้ใช่มั้ย

B:โห ก็ล่าสุดที่อ่านก็เป็นอ่านนิยายค่ะ

A:แล้วคิดว่าจากที่อ่านนิยาย การ์ตูนไรงี้มันก็จะรู้คำศัพท์ ในแง่ของภาษาไทยของเรานะ คิดว่าความรู้คำศัพท์ภาษาไทยของเรามีส่วนช่วยในเรื่องของการอ่านภาษาญี่ปุ่นบ้างมั้ย แล้วเวลาอ่านต้องแปลอะไรอย่างงี้

B:มีส่วนค่ะ รู้สึกว่าภาษาไทยมีการพรรณนา มีการใช้คำศัพท์..คือมันเล่นคำสวยอะ คำมันสละสลวยแบบเวลาอ่านนิยายก็แบบ..เออคำนี้มันดูสวยงามขึ้น แต่พอเรามาคิดว่า มีส่วนการแบบว่า..ถ้าสมมติเรามานั่งแปล text ภาษาญี่ปุ่นไรประมาณนี้ คิดว่ามันน่าจะแบบใช้ด้วยกันได้

A:ถ้า 4skills นะ ฟัง พูด อ่าน เขียน เนี่ย คิดว่าหนูถนัดอะไรมากที่สุด แล้วอ่านเนี่ยอยู่rankingที่เท่าไหร่

B:อ่าถนัดอันไหนที่สุด ....คิดว่าน่าจะถนัดพูด แต่ถ้าถามว่าพูดได้มากสุด limit ของมากมันคงไม่ได้มากขนาดนั้นคือเราไม่ใช่ native อะ

A:แล้วอ่านอยู่สักประมาณไหนพูดเนี่ย

B:อ่าพูด พูดอันดับ1 อันดับ2น่าจะเป็นเขียนค่ะ อันดับ3ให้เป็นอ่าน เพราะว่าฟังเนี่ยยังตะกุกตะกักอยู่เลย

A:ฟังก็ค่อนข้างยากเพราะว่าเราไม่ได้ฟังภาษาญี่ปุ่นทุกวันเนาะ บางทีภาษาพูดกับภาษาเขียนหรือภาษาที่เห็นใน text ที่อ่านมันไม่เหมือนกัน

.....